

รายงานการวิจัย

เรื่อง

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง

การอ่านและเขียนคำศัพท์แบบสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

โดยใช้ชุดคำศัพท์แบบ word family ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

โรงเรียนบ้านควนเสม็ด อำเภอสะเดา จังหวัดสงขลา

โดย

นางสายใจ อุษุอิ

ครูโรงเรียนบ้านควนเสม็ด

โรงเรียนบ้านควนเสม็ด อำเภอสะเดา จังหวัดสงขลา

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลาเขต 3

ชื่อเรื่อง	การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การอ่านและเขียนคำศัพท์แบบสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ โดยใช้ชุดคำศัพท์แบบ word family ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านควนเสม็ด อำเภอสะเดา จังหวัดสงขลา
ผู้วิจัย	นางสายใจ อูซุอิ
ปีที่ทำการวิจัย	2561

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการอ่านและเขียนแบบสะกดคำภาษาอังกฤษ หลังใช้ชุดคำศัพท์แบบ word family กับเกณฑ์ร้อยละ 70 และเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการอ่านและเขียนแบบสะกดคำภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังเรียนด้วยชุดคำศัพท์แบบ word family ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภาคการเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 โรงเรียนบ้านควนเสม็ด อำเภอสะเดา จังหวัดสงขลา ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ประจำปีการศึกษา 2561 โรงเรียนบ้านควนเสม็ด อำเภอสะเดา จังหวัดสงขลา จำนวน 28 คน ซึ่งได้จากการเลือกทั้งหมด เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เรื่องการอ่านและเขียนแบบสะกดคำชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 2) ชุดคำศัพท์แบบ word family 3) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เรื่องการอ่านและเขียนแบบสะกดคำ การวิเคราะห์ข้อมูลทำได้โดยการวิเคราะห์หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย (μ) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. หลังเรียนโดยใช้ชุดคำศัพท์แบบ word family นักเรียนมีคะแนนผ่านเกณฑ์ 25 คน คิดเป็นร้อยละ 89.28 โดยมีคะแนนคิดเป็นร้อยละ 76.42 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 ที่กำหนดไว้ เมื่อพิจารณาคะแนนเป็นรายบุคคลพบว่า มีนักเรียนคะแนนสูงกว่าเกณฑ์ จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 53.57 และมีนักเรียนไม่ผ่านเกณฑ์จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 10.71

2. ก่อนเรียนด้วย ชุดคำศัพท์แบบ word family นักเรียนทำคะแนนสูงสุดได้ 8 คะแนน คะแนนต่ำสุด 1 คะแนน คะแนนเฉลี่ย (μ) 3.67 คะแนน และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) 3.50 และหลังเรียนด้วยชุดคำศัพท์แบบ word family นักเรียนทำคะแนนสูงสุดได้ 10 คะแนน คะแนนต่ำสุด 6

คะแนน คะแนนเฉลี่ย (μ) 7.64 คะแนน และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) 1.01 แสดงให้เห็นว่า หลังเรียนด้วยชุดคำศัพท์แบบ word family นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

กิตติกรรมประกาศ

รายงานวิจัยฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความกรุณาในการให้คำแนะนำ และความอนุเคราะห์อย่างดียิ่งจาก นายยงยุทธ อ่ำไพ ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านควนเสม็ด ที่ได้ให้คำปรึกษา ชี้แนะและแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ อย่างดียิ่งตลอดมา ผู้วิจัยขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน คือ คุณครูพัชรี แซ่สั่น คุณครูปริยานุช พรหมร่วมแก้ว และคุณครูณัฐพัชร พูลเทพ ที่ได้ตรวจสอบและให้คำแนะนำในการสร้างเครื่องมือ ปรับปรุงแก้ไขให้มีความถูกต้อง และเหมาะสม

ขอขอบพระคุณผู้บริหาร คณะครู และนักเรียนโรงเรียนบ้านควนเสม็ด ที่ได้ให้ความร่วมมือและอำนวยความสะดวกแก่ผู้วิจัยเป็นอย่างดีในการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยในครั้งนี้

ขอขอบพระคุณบิดามารดาและบุคคลในครอบครัวของผู้วิจัย ที่ช่วยเหลือและเป็นกำลังใจให้ผู้วิจัยเสมอมา จนงานวิจัยสำเร็จลุล่วง

คุณค่าและคุณประโยชน์ของรายงานวิจัยฉบับนี้ ขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณบิดามารดาตลอดจนครูอาจารย์ที่ได้ประสิทธิ์ประสาทความรู้แก่ผู้วิจัย

นางสายใจ อูซุอิ
ผู้วิจัย

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ.....	ก
กิตติกรรมประกาศ.....	ค
สารบัญ.....	ง
สารบัญตาราง.....	จ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	2
ขอบเขตการวิจัย.....	2
กรอบแนวคิดการวิจัย.....	3
สมมติฐานการวิจัย.....	3
ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย.....	3
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	4
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	5
หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพ.ศ 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ.....	6
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการเรียนภาษาอังกฤษ.....	9
การสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ.....	12
ลักษณะสำคัญของชุดคำศัพท์แบบ word family.	22
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	26
ประชากร.....	26
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	26
การสร้างเครื่องมือวิจัย.....	27
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	29
การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้.....	29
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	32

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
ตอนที่ 1 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังใช้ชุดคำศัพท์ แบบ word family กับเกณฑ์ร้อยละ 70.....	32
ตอนที่ 2 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนและหลังเรียน ด้วยชุดคำศัพท์แบบ word family.....	34
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	37
สรุปผลการวิจัย.....	38
อภิปรายผล.....	38
ข้อเสนอแนะ.....	39
บรรณานุกรม.....	41
ภาคผนวก.....	44
ภาคผนวก ก รายนามผู้เชี่ยวชาญ.....	45
ภาคผนวก ข ผลการหาค่าดัชนีความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญ.....	47
ภาคผนวก ค แผนการจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ.....	56
ภาคผนวก ง แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ.....	70
ภาคผนวก จ ชุดคำศัพท์แบบ Word family.....	72
ภาคผนวก ฉ ตัวอย่างภาพการจัดกิจกรรม.....	78
ประวัติผู้วิจัย.....	81

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1. แสดงคะแนนหลังเรียนโดยใช้ ชุดคำศัพท์แบบ word family เมื่อเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 70.....	33
2. แสดงคะแนน ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน ก่อนและหลังเรียนด้วยชุดคำศัพท์แบบ word family.....	34

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

กระทรวงศึกษาธิการเล็งเห็นถึงความสำคัญของการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ จึงระบุไว้ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 ว่าในสังคมโลกปัจจุบัน การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน เนื่องจากเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและวิถีทัศน์ของชุมชนโลก และตระหนักถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรมและมุมมองของสังคมโลก นำมาซึ่งมิตรไมตรีและความร่วมมือกับประเทศต่าง ๆ ช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีความเข้าใจตนเองและผู้อื่นดีขึ้น เรียนรู้และเข้าใจความแตกต่างของภาษาและวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม ประเพณี การคิด สังคม เศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง มีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาต่างประเทศ และใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสารได้ รวมทั้งเข้าถึงองค์ความรู้ต่างๆ ได้ง่ายและกว้างขึ้น และมีวิถีทัศน์ในการดำเนินชีวิต

เนื่องจากภาษาอังกฤษจัดเป็นภาษาสากลของโลก จึงถูกระบุไว้ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นภาษาต่างประเทศภาษาแรกที่ต้องเรียน โดยสาระการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ได้แบ่งออกเป็น 4 ทักษะ คือ ทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ทั้งนี้เป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปว่าความสำเร็จทางการเรียนของนักเรียนขึ้นอยู่กับความสามารถด้านการอ่าน เมื่อนักเรียนอ่านออก ก็จะทำให้เข้าใจสิ่งที่เรียนได้ และก็จะสามารถเขียนถ่ายทอดออกมาได้ด้วย อันจะส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนเพิ่มขึ้นด้วย

จากการที่ผู้วิจัยได้สอนภาษาอังกฤษแก่นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านควนเสม็ด จึงได้พบว่า มีนักเรียนจำนวนไม่น้อยที่อ่านภาษาอังกฤษไม่ค่อยออก สกศคำไม่ค่อยได้ ซึ่งส่งผลให้นักเรียนกลุ่มนี้เขียนไม่ได้ไปด้วย ทำให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ และนักเรียนรู้สึกท้อ และไม่ชอบเรียนภาษาอังกฤษไปในที่สุด ผู้วิจัยจึงรวบรวมชุดคำศัพท์แบบ word family ขึ้นมา เพื่อใช้ในการสอนอ่านและเขียนแบบสกศคำ โดย ชุดคำศัพท์แบบ word family นี้ จะประกอบขึ้นด้วยคำที่มีรูปแบบเดียวกัน คือมีเสียงสระและตัวสะกดเหมือนกัน ซึ่งจะช่วยให้ นักเรียนเข้าใจระบบเสียงใน

ภาษาอังกฤษมากขึ้น รู้ว่าตัวอักษรแต่ละตัวออกเสียงอย่างไร และเมื่อรวมเป็นคำจะอ่านว่าอย่างไร ซึ่งเมื่อนักเรียนสามารถอ่านและเขียนได้แล้ว ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก็จะเพิ่มขึ้น รวมทั้งเพื่อเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพต่อไป

จุดประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการอ่านและเขียนคำศัพท์แบบสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ หลังใช้ชุดคำศัพท์แบบ word family ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านควนเสม็ด อำเภอสะเดา จังหวัดสงขลา กับเกณฑ์ร้อยละ 70
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการอ่านและเขียนแบบสะกดคำ ก่อนและหลังเรียนด้วยชุดคำศัพท์แบบ word family ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านควนเสม็ด อำเภอสะเดา จังหวัดสงขลา

ขอบเขตการวิจัย

ขอบเขตด้านประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ประจําภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 โรงเรียนบ้านควนเสม็ด อำเภอสะเดา จังหวัดสงขลา จำนวน 28 คน

ขอบเขตด้านเนื้อหา

การรวบรวมชุดคำศัพท์แบบ word family ผู้วิจัยได้ใช้เนื้อหาในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เรื่องการอ่านและการเขียนแบบสะกดคำ

ขอบเขตด้านตัวแปร

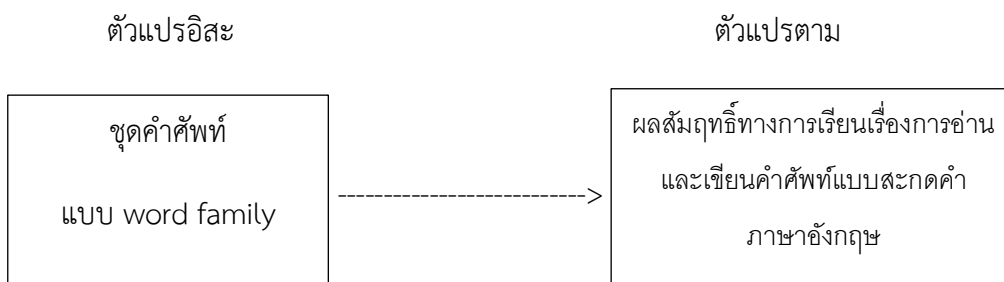
ตัวแปรอิสระ คือ ชุดคำศัพท์แบบ word family

ตัวแปรตาม คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการอ่านและเขียนคำศัพท์แบบสะกดคำ

ขอบเขตด้านระยะเวลา

ภาคการเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561

กรอบแนวคิดการวิจัย

สมมติฐานการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการอ่านและเขียนคำศัพท์แบบสะกดคำภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านควนเสม็ด อำเภอสะเดา จังหวัดสงขลา หลังจากเรียนด้วยชุดคำศัพท์แบบ word family สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการอ่านและเขียนแบบสะกดคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านควนเสม็ด อำเภอสะเดา จังหวัดสงขลา หลังเรียนด้วยชุดคำศัพท์แบบ word family สูงกว่าก่อนเรียน

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. ผลการวิจัยสามารถนำมาเป็นแนวทาง ในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เรื่องทักษะการอ่านแบบสะกดคำ ของนักเรียนทุกระดับชั้นให้สูงขึ้นได้อย่างเหมาะสม
2. ผลการวิจัยสามารถนำมาเป็นแนวทางแก่ครูและผู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนไปใช้ปรับปรุงเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ชุดคำศัพท์แบบ word family หมายถึง ชุดคำศัพท์ที่ผู้วิจัยรวบรวมขึ้น โดยจัดคำศัพท์ที่ใช้สระเดียวกัน และตัวสะกดเดียวกันอยู่ในหมวดเดียวกัน หมวดละ 5 คำ 2 หมวดต่อ 1 ชุด จำนวน 5 ชุด
2. นักเรียน หมายถึง นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภาคการเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 โรงเรียนบ้านควนเสม็ด อำเภอสะเตกา จังหวัดสงขลา
3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการอ่านและเขียนคำศัพท์แบบสะกดคำภาษาอังกฤษ หมายถึง ความสามารถทางการอ่านและเขียนคำศัพท์แบบสะกดคำภาษาอังกฤษ ซึ่งประเมินจากการทำแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยกำหนดเกณฑ์การผ่านการประเมินที่ร้อยละ 70

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านและเขียนคำศัพท์แบบประสมคำภาษาอังกฤษ โดยใช้ชุดคำศัพท์แบบ Word Family ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาค้นคว้าเอกสาร แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยได้รวบรวมเอกสารและสรุป เพื่อใช้เป็นแนวทางในการวิจัยในครั้งนี้ รายละเอียดดังต่อไปนี้

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)
  - 1.1 ความสำคัญของการเรียนรู้กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ
  - 1.2 สาระสำคัญของกลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ
  - 1.3 สาระ มาตรฐานการเรียนรู้ และตัวชี้วัดชั้นปี ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
2. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการเรียนภาษาอังกฤษ
  - แนวทางการเรียนภาษาอังกฤษแบบใช้คำศัพท์เป็นหลัก
3. การสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ
  - 3.1 ความหมายของคำศัพท์
  - 3.2 ความสำคัญของคำศัพท์
  - 3.3 ประเภทของคำศัพท์ภาษาอังกฤษ
  - 3.4 องค์ประกอบของคำศัพท์ภาษาอังกฤษ
  - 3.5 หลักการเลือกคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพื่อนำมาสอน
  - 3.6 วิธีการสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ
  - 3.7 สระในภาษาอังกฤษ
4. ลักษณะสำคัญของชุดคำศัพท์แบบ word family
  - 4.1 ความหมายของชุดคำศัพท์
  - 4.2 ลักษณะของ word family
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ.2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ

1.1 ความสำคัญของการเรียนรู้กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ.2551 (กระทรวงศึกษาธิการ : 2551) ได้ระบุถึงความสำคัญของการเรียนรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศไว้ว่า ในสังคมโลกปัจจุบันการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน เนื่องจากเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและวิถีทัศน์ของชุมชนโลก และตระหนักถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรมและมุมมองของสังคมโลก นำมาซึ่งมิตรไมตรีและความร่วมมือกับประเทศต่างๆ ช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีความเข้าใจตนเองและผู้อื่นดีขึ้น เรียนรู้และเข้าใจความแตกต่างของภาษา และวัฒนธรรมขนบธรรมเนียมประเพณี การคิด สังคม เศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง มีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาต่างประเทศ และใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสารได้ รวมทั้งเข้าถึงองค์ความรู้ต่างๆ ได้ง่ายและกว้างขึ้น และมีวิถีทัศน์ในการดำเนินชีวิต

1.2 สาระสำคัญของกลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ มุ่งหวังให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศ สามารถใช้ภาษาต่างประเทศ สื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพ และศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราว และวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลก และสามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์ ประกอบด้วยสาระสำคัญ ดังนี้

- ภาษาเพื่อการสื่อสาร การใช้ภาษาต่างประเทศในการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน แลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็น ตีความ นำเสนอข้อมูล ความคิดรวบยอดและความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ และสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลอย่างเหมาะสม

- ภาษาและวัฒนธรรมการใช้ภาษาต่างประเทศตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ความสัมพันธ์ความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับวัฒนธรรมไทย และนำไปใช้อย่างเหมาะสม

•ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น การใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยง ความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น เป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

•ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก การใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน ชุมชน และสังคมโลก เป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ ประกอบอาชีพ และแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

1.3 สาระ มาตรฐานการเรียนรู้ และตัวชี้วัดชั้นปี ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

สาระที่ 1. ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็น อย่างมีเหตุผล

- ตัวชี้วัดชั้นปี:**
1. ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้อง และคำแนะนำ (instructions) ง่ายๆ ที่ฟังหรืออ่าน
  2. อ่านออกเสียงคำ สะกดคำ อ่านกลุ่มคำประโยค ข้อความง่ายๆ และบทพูดเข้าใจ จังหวะ ถูกต้องตาม หลักการอ่าน
  3. เลือก/ระบุภาพ หรือ สัญลักษณ์ หรือเครื่องหมาย ตรงตามความหมายของ ประโยคและ ข้อความสั้นๆ ที่ฟังหรืออ่าน
  4. ตอบคำถามจากการฟังและอ่านประโยค บทสนทนา และนิทานง่ายๆ

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและ ความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

- ตัวชี้วัดชั้นปี:**
1. พูด/เขียนโต้ตอบในการสื่อสารระหว่างบุคคล
  2. ใช้คำสั่ง คำขอร้อง และคำขออนุญาตต่างๆ
  3. พูด/เขียนแสดงความต้องการของตนเอง และขอความช่วยเหลือในสถานการณ์ ง่ายๆ
  4. พูด/เขียนเพื่อขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองเพื่อนและครอบครัว

5. พุดแสดงความรู้สึกรู้สึกของตนเองเกี่ยวกับ เรื่องต่างๆ ใกล้ตัว และกิจกรรมต่างๆ ตามแบบที่ฟัง

มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ โดยการพูดและการเขียน

- ตัวชี้วัดชั้นปี:**
1. พุด/เขียนให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องใกล้ตัว
  2. พุด/วาดภาพแสดงความสัมพันธ์ของสิ่งต่าง ๆ ใกล้ตัวตามที่ฟังหรืออ่าน
  3. พุดแสดงความคิดเห็นง่าย ๆ เกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้ อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

- ตัวชี้วัดชั้นปี:**
1. พุดและทำท่า ประกอบ อย่างสุภาพ ตามมารยาทสังคม และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา
  2. ตอบคำถามเกี่ยวกับเทศกาล/วันสำคัญ/งานฉลองและชีวิตความเป็นอยู่ ง่ายๆ ของเจ้าของภาษา
  3. เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมที่เหมาะสมกับวัย

มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

- ตัวชี้วัดชั้นปี:**
1. บอกความแตกต่างของของเสียง ตัวอักษร คำ กลุ่มคำ ประโยค และข้อความของภาษา ต่างประเทศและภาษาไทย
  2. บอกความเหมือน/ความแตกต่างระหว่างเทศกาลและงานฉลอง ตามวัฒนธรรมของ เจ้าของภาษากับของไทย

สาระที่ ๓ ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

มาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

ตัวชี้วัดชั้นปี: 1. ค้นคว้า รวบรวมคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และนำเสนอด้วยการพูด/การเขียน

สาระที่ ๔ ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

ตัวชี้วัดชั้นปี: 1. ฟังและพูด/อ่าน ในสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในห้องเรียนและสถานศึกษา

มาตรฐาน ต 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

1. ใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้นและรวบรวมข้อมูลต่างๆ

2. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการเรียนภาษาอังกฤษ

แนวทางการเรียนภาษาอังกฤษแบบใช้คำศัพท์เป็นหลัก

อรุณี อรุณเรือง (2551: 255) ได้นำเสนอแนวทางในการเรียนภาษาอังกฤษแบบใช้คำศัพท์เป็นหลักไว้ดังนี้

ในปัจจุบัน ได้มีแนวทางการเรียนการสอนแบบพุทธิปัญญานิยม (constructivism) ซึ่งได้รับอิทธิพลจากทฤษฎีการรู้ภาษาแนวปริชานนิยม (cognitivism) ที่ให้ความสำคัญกับการพัฒนาระบบความคิดและประสบการณ์ เน้นกระบวนการคิดและความรู้ความเข้าใจในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยเน้นที่ความหมายของภาษาที่สื่อออกมา และพัฒนาการทางสติปัญญาตามทฤษฎีของ Piaget และภาษาศาสตร์ปริชาน ที่นำเสนอแนวคิดที่น่าสนใจในการสอนเน้นที่คำ และโครงสร้างภาษาควบคู่กันไป ซึ่งจะสามารถสื่อความหมายของภาษาได้เป็นอย่างดี โดยเฉพาะการอ่าน ซึ่งผู้อ่านสามารถตีความหมายของสาร (text meaning) ได้จากรูปภาษา (linguistic form) ตั้งแต่ระดับหน่วยคำ คำ วลี สำนวน ประโยค จนถึงระดับข้อความ ตามความรู้ทางภาษา ประสบการณ์ทางภาษา ความสามารถในการอ่าน และพื้นความรู้ทางวัฒนธรรมของผู้อ่านแต่ละบุคคล

Vygotsky (Vygotsky, 1962) เห็นว่าภาษามีบทบาทในการพัฒนาทางสติปัญญา เพราะภาษาเป็นเครื่องมือสำคัญของการคิด การเข้าใจพัฒนาการทางภาษาของผู้เรียนจึงมีความสำคัญมาก จาก การวิจัยของ Vygotsky พบว่า เด็กบางคนสามารถเรียนรู้สิ่งใหม่ด้วยตนเองโดยไม่ต้องให้ผู้ใหญ่ช่วย เด็กบางคนไม่สามารถเรียนรู้สิ่งใหม่ด้วยตนเอง แต่ถ้าผู้ใหญ่ให้ความช่วยเหลือเพียงเล็กน้อยก็จะสามารถทำได้ แต่เด็กบางคนไม่สามารถเรียนรู้ได้แม้ว่าจะได้รับความช่วยเหลือ ซึ่ง Vygotsky อธิบายว่า เด็กแต่ละคนในวัยเดียวกันจะมีบริเวณของความใกล้เคียงของการพัฒนาสติปัญญา (zone of proximal growth) แตกต่างกัน บางคนอยู่เหนือ zone of proximal growth บางคนอยู่ระหว่าง และบางคนอยู่ต่ำกว่า Vygotsky เรียกการช่วยเหลือเด็กในการเรียนว่า “scaffolding” ซึ่งหมายถึง การให้ความช่วยเหลือเด็กในการเรียนรู้ หรือการแก้ปัญหา หรือการทำงานอย่างใดอย่างหนึ่ง ซึ่งเด็กไม่สามารถทำได้ด้วยตนเองให้สัมฤทธิ์ผลตามวัตถุประสงค์

ดังนั้นจะเห็นได้ว่า การที่ผู้เรียนจะอ่านข้อความที่เป็นภาษาอังกฤษได้อย่างเข้าใจนั้น ผู้เรียนจะต้องทำความเข้าใจความหมาย และบริบทในการใช้รูปภาษา ตลอดจนมีความรู้ทางไวยากรณ์ของคำนั้น ๆ เป็นอย่างดี (Taylor, 1993) ดังนั้นผู้สอนควรให้ความสำคัญกับกระบวนการสร้างหน่วยความคิด (conceptualization) ของผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนมีโลกทัศน์ และเค้าโครงสร้างความรู้ในภาษานั้นอย่างถูกต้อง รวมทั้งต้องสร้างความเข้าใจในวัฒนธรรม และธรรมเนียมปฏิบัติของผู้ใช้ภาษาต่างประเทศที่แตกต่างไปนั้นด้วย นอกเหนือไปจากภาษาที่ 1 ของตนเอง

ในขณะที่นักจิตวิทยา เช่น Miller (1976) กล่าวว่า ในการที่คนเราจะเรียนรู้ภาษาได้ดีนั้น จะต้องมีความรู้เกี่ยวกับคำ เช่น การออกเสียง ตัวสะกด ความหมาย โครงสร้างทางไวยากรณ์ และการนำไปใช้ ความรู้เกี่ยวกับคำที่ผู้พูดภาษาควรจะมีประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ คือ

1. การออกเสียงและการสะกดคำ สำหรับภาษาเขียน ในเรื่องนี้รวมถึงระบบเสียงและระบบหน่วยคำ
2. การจัดประเภททางวากยสัมพันธ์ เช่น คำนาม คำกริยา คำกริยาวิเศษณ์ คำบุพบท เป็นต้น
3. ความหมาย – คำจำกัดความ รวมทั้งข้อจำกัดในการปรากฏร่วมกันระหว่างคำ
4. ข้อจำกัดทางวัฒนธรรมปฏิบัติศาสตร์ และวาทวิทยา

Lewis (1993, 1997, 2000) เชื่อว่าคลังศัพท์ในสมองมีขนาดใหญ่เกินกว่าที่เราตระหนักได้ เรารู้คำศัพท์ได้อย่างมากมายโดยไม่ต้องเรียนในห้องเรียน คำที่อยู่ในสมองจะเป็นคำที่อยู่ในรูปแบบ

สำเร็จรูป (prefabricated and ready for use) พร้อมใช้ได้ทันที ไม่ได้แยกเป็นคำเดี่ยว ๆ (isolated word) หรือรายการคำ (word list) เท่านั้น และภาษาประกอบขึ้นด้วยกลุ่มคำศัพท์มากมาย เช่น คำเดี่ยว เช่น หนังสือ บ้าน คำย่อ (contractions) เช่น can't, don't วลี (poly words) เช่น by the way, up to now คำที่ใช้ทั่วไป (common words) เช่น mind, way คำที่ไม่ได้ทำหน้าที่ของคำ (de-lexicalized words) เช่น have, get, take, make ข้อความ / สำนวน (expressions) ซึ่งเป็นข้อความ / สำนวนแบบตายตัว (fixed – expressions) เช่น Could you pass me ....., please? นอกจากนี้ เขาเห็นว่า การจัดเก็บคำในคลังศัพท์จะเก็บในวงศัพท์เดียวกัน เช่น คำศัพท์เกี่ยวกับครอบครัว ทำอาหาร ท่องเที่ยว เป็นต้น

จากแนวคิดที่กล่าวมาข้างต้น นำไปสู่แนวทางการเรียนรู้ภาษาแบบใช้คำศัพท์เป็นหลัก ซึ่งเป็นแนวทางที่ผสมผสานหลาย ๆ แนวคิด เป็นทางเลือกใหม่ในการสอนภาษา โดยมีการนำความหมายและไวยากรณ์ เข้ามารวมกันกับการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารควบคู่ไปด้วย กล่าวคือ ควรเรียนรู้ความหมายของคำและไวยากรณ์ของคำ และไวยากรณ์ของตัวบทควบคู่กันไป ซึ่งเป็นแนวทางที่เน้นเรื่องการเชื่อมความหมายและความคิดควบคู่ไปกับรูปภาษา ให้ความสำคัญกับคำศัพท์ และสถานการณ์ในการใช้ภาษา รวมทั้งแนวคิดของทฤษฎีปริชานนิยม (cognitivism) ที่เห็นว่าคำและความหมายของคำสามารถสื่อได้ถึงไวยากรณ์และความหมายของตัวบท

การสื่อความหมาย เป็นหัวใจของภาษาและการเรียนรู้ภาษา แนวคิดเรื่องการเรียนรู้แบบใช้คำศัพท์เป็นหลักจะให้ความสำคัญ จะให้ความสำคัญกับความหมายชนิดต่าง ๆ ของคำศัพท์ เช่น ความหมายประจำคำ ความหมายแฝง ความหมายเชิงบริบท ซึ่งแยกออกเป็น 2 ประเภทย่อย บริบทสถานการณ์ที่ใช้ภาษา และบริบทของรูปภาษาที่ใช้ ความหมายของคำที่ปรากฏร่วม ความหมายทางวัฒนธรรม ปรัชญา อื่นเกิดจากการตีความตามเจตนาของผู้ร่วมสนทนา และรูปภาษาที่ใช้

ผู้เรียนต้องตระหนักรู้ว่า จะเลือกใช้กลุ่มคำศัพท์ประเภทใด ตั้งแต่คำเดี่ยว ๆ ไปจนถึงข้อความหรือสำนวนแบบตายตัวเฉพาะสถานการณ์ ลีลา / ทำเนียบภาษา ปริเฉท ในการสื่อความหมายได้อย่างเหมาะสม และสามารถสร้างสรรค์ภาษาใหม่ ๆ จากกลุ่มคำศัพท์เก่า ๆ ที่มีอยู่ได้

อรุณี อรุณเรือง (2551: 256) ได้สรุปว่า แนวทางการเรียนรู้ภาษาแบบใช้คำศัพท์เป็นหลัก มีแนวคิดที่ว่าภาษาประกอบขึ้นด้วยคำที่ทำหน้าที่ทางไวยากรณ์ ไม่ใช่ไวยากรณ์ที่ประกอบด้วยคำ นอกจากนี้ทฤษฎีแนวทางการเรียนรู้ภาษาโดยใช้คำศัพท์เป็นหลัก ยังให้ความสำคัญกับสาระที่สื่อสารออกมา โดยรูปภาษาและกระบวนการคิด ความรู้ ความเข้าใจในการเรียนรู้ภาษา และเน้นการสัมผัส

ภาษาที่ใช้จริงจากคลังข้อมูลภาษา ฝึกให้ผู้เรียนรู้จักสังเกต และตระหนักถึงรูปแบบภาษากับบริบทที่ใช้ เพื่อให้ผู้เรียนมีความสามารถในการตั้งสมมติฐาน และสร้างข้อสรุปเกี่ยวกับภาษาได้ด้วยตนเอง

3. การสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

ในด้านการสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยได้ศึกษาประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

3.1 ความหมายของคำศัพท์

พรสวรรค์ สิปอ (2550 : 128) ได้ให้ความหมายของคำศัพท์ไว้ว่า เป็นหน่วยเสียงหลาย ๆ หน่วยเสียงมารวมกัน เป็น ข้อมูลที่รวบรวมความหมายและการออกเสียงของคำที่ใช้ในการสื่อสาร คำศัพท์มีองค์ประกอบที่สำคัญ 2 ประการคือรูปคำ (Form) และความหมาย (Meaning)

สมพร วราวิทยศรี (2541 : 12) ระบุไว้ว่า คำศัพท์คือกลุ่มเสียงที่มีความหมาย แยกออกได้ เป็นหลายประเภทขึ้นอยู่กับหลักเกณฑ์ที่แตกต่างกันออกไป เช่น แยกตามรูปคำหรือแยกตามลักษณะการนำไปใช้ เป็นต้น

ศิธร แสงธนู และคิด พงศทัต (2541 : 35-41) ได้สรุปว่า คำศัพท์คือกลุ่มเสียงกลุ่มหนึ่งซึ่งมีความหมายใหญ่กว่าเป็นคน สิ่งของ อาการ หรือลักษณะอาการอย่างใดอย่างหนึ่ง คำศัพท์เป็นส่วนหนึ่งของภาษา

สรุป ความหมายของคำศัพท์ได้ว่า หมายถึง การประสมเสียงให้เป็นรูปคำ เพื่อสื่อความหมาย ให้รู้ว่าเป็นคน สัตว์ สิ่งของ หรือลักษณะอาการอย่างใดอย่างหนึ่ง โดยคำหนึ่ง ๆ อาจมีหลาย ความหมาย หรือมีลักษณะต่างกันไปตามแต่ละภาษา เพื่อใช้ในการสื่อสารให้เกิดความเข้าใจร่วมกัน

3.2 ความสำคัญของคำศัพท์

ในการเรียนภาษานั้น สิ่งที่มีประโยชน์สำหรับผู้เรียนก็คือการเรียนรู้คำศัพท์ เพราะคำศัพท์ ถือว่าเป็นพื้นฐานของการเรียนภาษา ซึ่งมีผู้กล่าวถึงความสำคัญของคำศัพท์ไว้ดังนี้

สติวค (Stewick. 1972 : 2) กล่าวว่า ในการเรียนภาษานั้นการเรียนรู้คำศัพท์ของภาษาใหม่ ถือว่าเป็นเรื่องที่สำคัญมาก ความสำเร็จในการเรียนภาษาต่างประเทศส่วนหนึ่งนั้น ขึ้นอยู่กับ ความสามารถในการไของค์ประกอบของภาษาซึ่งประกอบด้วย เสียง โครงสร้างและคำศัพท์ ซึ่งองค์ ประกอบทั้งสามประการนี้จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจเรื่องที่ผู้อื่นพูด และสามารถพูดให้ผู้อื่นเข้าใจ

ได้ คำศัพท์จึงนับเป็นหัวใจสำคัญอย่างหนึ่งในการเรียนภาษา โดยถือว่าผู้เรียนได้เรียนรูภาษาต่างประเทศก็ต่อเมื่อ

1. ได้เรียนรู้ระบบเสียงคือ สามารถพูดได้ดีและสามารถเข้าใจได้
2. ได้เรียนรู้และสามารถใช้โครงสร้างของภาษานั้น ๆ ได้
3. ได้เรียนรู้คำศัพท์จำนวนมากพอสมควรและสามารถนำมาใช้ได้

กาเดสซี่ (Ghadessy. 1998 : 24) ให้ความเห็นว่า คำศัพท์มีความสำคัญยิ่งกว่าโครงสร้างทางไวยากรณ์เพราะคำศัพท์เป็นพื้นฐานของการเรียนภาษา หากผู้เรียนมีความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ก็สามารถนำคำศัพท์มาสร้างเป็นหน่วยที่ใหญ่ขึ้น เช่น วลีประโยคเรียงความ แต่หากไม่เข้าใจคำศัพท์ก็ไม่สามารถเข้าใจหน่วยทางภาษาที่ใหญ่กว่าได้เลย ดังนั้นในบรรดาองค์ประกอบทั้งหลายของภาษา “คำ” เป็นสิ่งที่เรารู้จักมากที่สุด ภาษาก็คือการนำคำมารวมกัน (A Language is a Collection of Words) นั่นเอง

วรรณพร ศิลาขาว (2539 : 15) ให้ความเห็นว่าคำศัพท์เป็นหน่วยพื้นฐานทางภาษา ซึ่งผู้เรียนจะต้องเรียนรู้เป็นอันดับแรก เพราะคำศัพท์เป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการเรียนรู้และฝึกฝนทักษะการฟัง พูดอ่านและเขียนภาษา

สรุปได้ว่า คำศัพท์เป็นหน่วยพื้นฐานทางภาษา ซึ่งผู้เรียนจะต้องเรียนรู้เป็นอันดับแรก เพราะคำศัพท์เป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการเรียนทักษะ ฟัง พูด อ่าน และเขียนภาษา ดังนั้นการเรียนคำศัพท์จึงมีความสำคัญต่อการเรียนภาษามาก

3.3 ประเภทของคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

ประเภทของคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

เดล (Dale and et al. 1999 : 37-38) ได้แบ่งคำศัพท์ออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. คำศัพท์ที่มีความหมายในตัวเอง (Content Words) คือคำศัพท์ประเภทที่เราอาจบอกความหมายได้โดยไม่ต้องขึ้นอยู่กับโครงสร้างของประโยค เป็นคำที่มีความหมายตามพจนานุกรม เช่น Dog Box Pen เป็นต้น

2. คำศัพท์ที่ไม่มีความหมายแน่นอนในตัวเอง (Function Words) หรือที่เรียกว่าคำหน้าที่หรือคำไวยากรณ์ ได้แก่คำนำหน้า (Article) คำบุพบท (Preposition) คำสรรพนาม (Pronoun) คำประเภทยังมีใช้มากกว่าคำประเภทอื่น เป็นคำที่ไม่สามารถสอนและบอกความหมายได้ แต่ต้องอาศัยการสังเกต จากการฝึกการใช้โครงสร้างต่าง ๆ ในประโยค

สุไร พงษ์ทองเจริญ (2526 : 14) ได้แบ่งประเภทของคำศัพท์ออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. Active Vocabulary คือ คำศัพท์ที่นักเรียนควรจะใช้เป็นและใช้ได้อย่างถูกต้อง คำศัพท์เหล่านี้ใช้มากในการฟัง พูดอ่านและเขียน เช่น Important Necessary และ Consist เป็นต้น สำหรับการเรียนคำศัพท์ประเภทนี้ครูจะต้องฝึกบ่อย ๆ ฐา ๆ จนนักเรียนสามารถนำไปใช้ได้ถูกต้อง

2. Passive Vocabulary คือคำศัพท์ที่ควรจะสอนให้รู้แต่ความหมาย และการออกเสียงเท่านั้น ไม่จำเป็นจะต้องฝึกคำศัพท์ประเภทนี้ เช่น Elaborate Fascination และ Contrastive เป็นต้น คำศัพท์เหล่านี้เมื่อผู้เรียนเรียนในระดับสูงขึ้น ก็อาจจะกลายเป็นคำศัพท์ประเภท Active Vocabulary ได้

กล่าวโดยสรุป คำศัพท์ในภาษาอังกฤษสามารถแบ่งประเภทได้จากความหมายของคำ คือคำที่มีความหมายในตัวเองและคำที่ไม่มีความหมายในตัวเอง นอกจากนี้ยังสามารถแบ่งตามประเภทการนำมาใช้คือคำศัพท์ที่นักเรียนควรจะใช้เป็นและใช้ได้อย่างถูกต้อง และคำศัพท์ที่ควรจะสอนให้รู้แต่ความหมายและการออกเสียงเท่านั้น

3.4 องค์ประกอบของคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

องค์ประกอบของคำศัพท์ภาษาอังกฤษ มีผู้กล่าวถึงไว้ดังนี้

ศิธร แสงธนู และคิด พงศทัต (2541) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบที่สำคัญของคำศัพท์ว่าต้องมีองค์ประกอบ ดังนี้

1. รูปคำ (Form) ได้แก่รูปร่างหรือการสะกดตัวของคำนั้น ๆ

2. ความหมาย (Meaning) ได้แก่ความหมายของคำนั้น ๆ ซึ่งหากจะกล่าวโดยละเอียดแล้ว คำศัพท์หนึ่ง ๆ จะมีความหมายแฝงอยู่ถึง 4 นัยด้วยกัน คือ

2.1 ความหมายตามพจนานุกรม (Lexical Meaning) ได้แกความหมายตามพจนานุกรม สำหรับภาษาอังกฤษคำหนึ่ง ๆ มีความหมายหลายอย่าง บางคำอาจใช้ในความหมายแตกต่างกัน ทำให้บางคนเข้าใจว่าความหมายที่แตกต่างออกไป หรือความหมายที่ตนไม่คอยุ่จกนั้นเป้น “สำนวน” ของ ภาษาเช่น He went to his house. (บ้านที่เป้นที่อยู่อาศัย) และ The President lives in the White House. (บ้านประจำตำแหน่งประธานาธิบดี)

2.2 ความหมายทางไวยากรณ์ (Morphological Meaning) คำศัพท์ประเภทนี้เมื่ออยู่ตาม ลำพังโดด ๆ จะเดาความหมายโดยยากเช่น “s” เมื่อไปต่อท้ายคำนาม Hats Pens จะแสดงความหมาย เป้นพหูพจน์หรือเมื่อนำไปต่อท้ายคำกริยา เช่น Walks ในประโยค She walks home. ก็ จะหมายความวากกรกระทำนั้นทำอยู่เป้นประจำ เป้นตน

2.3 ความหมายจากการเรียงคำ (Syntactic Meaning) ได้แกความหมายที่เปลี่ยนแปลงไป ตามการเรียงลำดับคำ เช่น Boathouse หมายถึง อุเรือ แตกต่างจาก Houseboat หมายถึง เรือที่ทำ เป้นบาน

2.4 ความหมายตามเสียงขึ้นลง (Intonation Meaning) ได้แกความหมายของคำที่เปลี่ยนไป ตามเสียงขึ้นลงที่ผู้พูดเปล่งออกมา ไม่วาจะเป็นเสียงที่มีพยางค์เดียว หรือมากกว่า เช่น Fire กับ Fire คำแรกเป้นการบอกเลา ที่อาจทำให้ผู้ฟังตกใจมากหรือนอย แลวแต่น้ำหนักของเสียงที่เปล่งออกมา สนวนคำหลังเป้นคำถามเป้นเชิงไมแนใจจากผู้ฟัง

3. ขอบเขตของการใช้คำ (Distribution) จำแนกออกเป้น

3.1 ขอบเขตทางด้านไวยากรณ์ เช่น ในภาษาอังกฤษการเรียงลำดับคำ (Word Order) หรือ ตำแหน่งของคำที่อยู่ในประโยคที่แตกต่างกัน ทำให้คำนั้นมีความหมายแตกต่างกันออกไปด้วย ดัง ประโยคต่อไปนี้

This man is brave. (คำนาม) แปลว่าคนผู้ชาย

They man the ship. (คำกริยา) แปลว่า บังคับ

We need more man-power. (คำคุณศัพท์) แปลว่ากำลังคน

3.2 ขอบเขตของภาษาพูดและภาษาเขียน คำบางคำใช้ในภาษาพูดเท่านั้น แต่คำบางคำก็ใช้ ภาษาเขียนโดยเฉพาะ

3.3 ขอบเขตของภาษาในแต่ละท้องถิ่น การใช้คำศัพท์บางคำมีความหมายแตกต่างกันไปในแต่ละท้องถิ่น และแมแต่ภายในประเทศเดียวกันก็ยังมีภาษาท้องถิ่นที่แตกต่างกันไป

กล่าวโดยสรุป องค์ประกอบของคำศัพท์ภาษาอังกฤษมี 3 ประการ คือรูปคำ ความหมาย และขอบเขตของการใช้คำ ในด้านของความหมาย นอกจากจะมีความหมายตามพจนานุกรมแล้ว ยังมี ความหมายทางไวยากรณ์ความหมายจากการเรียงคำ และความหมายจากการออกเสียงขึ้นลงของคำพูด สวนในด้านของขอบเขตของการใช้คำ แบ่งออกเป็นขอบเขตของการเรียงลำดับคำ ขอบเขตของภาษาพูดและภาษาเขียน และขอบเขตของภาษาในแต่ละท้องถิ่น

3.5 หลักการเลือกคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพื่อนำมาสอน

จากงานวิจัยของ นันทพร คชศิริพงศ์ (2541 : 79) กล่าวถึงการเลือกคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ว่า ควรเลือกคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับประสบการณ์ที่ใกล้ตัวเด็กที่สุดมาสอน หัวใจของการสอนคำศัพท์อยู่ที่ การฝึกซ้ำจนผู้เรียนสามารถนำคำศัพท์ไปใช้ในสถานการณ์ที่ต้องการได้อย่างคล่องแคล่วโดยอัตโนมัติ

แม็คกี้ (Mackey. 1997 : 176-190) และศิธร แสงธนู และคิด พงศทัต (2541 : 13-14) ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับหลักการในการเลือกคำศัพท์มาสอนนักเรียน ดังนี้

1. คำศัพท์ที่ปรากฏบ่อย (Frequency) หมายถึงคำศัพท์ที่ปรากฏบ่อยในหนังสือเป็นคำศัพท์ที่นักเรียนต้องรู้จักจึงจำเป็นต้องนำมาสอนเพื่อให้นักเรียนรูและใช้ได้อย่างถูกต้อง
2. อัตราความถี่ของคำศัพท์จากหนังสือต่าง ๆ สูง (Range) หมายถึง จำนวนหนังสือที่นำมาใช้ในการนับความถี่ ยิ่งใช้หนังสือจำนวนมากเท่าไร บัญชีความถี่ยิ่งมีคุณค่ามากเท่านั้น เพราะคำที่จะหาได้จากหลายแหล่ง ย่อมมีความสำคัญมากกว่าคำที่จะพบเฉพาะในหนังสือเล่มใดเล่มหนึ่งอย่างเดียวนั้น ๆ จะมีความถี่ของคำศัพท์ที่พบในหนังสือเล่มนั้น ๆ จะมีมากก็ตาม
3. สถานการณ์หรือสภาวะในขณะนั้น (Availability) คำศัพท์ที่เลือกมาใช้ไม่ได้ขึ้นอยู่กับความถี่เพียงอย่างเดียว ต้องพิจารณาถึงสถานการณ์ด้วย เช่น คำว่า Blackboard ถ้าเกี่ยวกับห้องเรียน ครูต้องใช้คำนี้แม้จะเป็นคำที่ไม่ปรากฏบ่อยที่อื่น
4. คำที่ครอบคลุมคำได้หลายอย่าง (Coverage) หมายถึง คำที่สามารถครอบคลุมความหมายได้หลายอย่างหรือสามารถใช้คำอื่นแทนได้

5. คำที่เรียนรู้ได้ง่าย (Leamability) หมายถึงคำที่สามารถเรียนรู้ได้ง่ายเช่น คำที่คล้ายกับภาษาเดิม มีความหมายชัดเจน สั้น จำง่าย หลักการตั้งกลาวสอดคล้องกับ ลาโด (Lado. 1996 : 119-120) เป็นส่วนใหญ่ เว้นบางข้อที่ลาโดได้เสนอเพิ่มเติมไว้ ดังนี้

1. ควรเป็นคำศัพท์ที่มีความสัมพันธ์กับประสบการณ์และความสนใจของผู้เรียน
2. ควรมีปริมาณของตัวอักษรในคำศัพท์เหมาะสมกับระดับอายุและสติปัญญาของผู้เรียน เช่น ในระดับประถมศึกษาตอนต้น ก็ควรนำคำศัพท์สั้น ๆ มาสอน
3. ไม่ควรมีคำศัพท์มากเกินไปหรือน้อยเกินไปในบทเรียนหนึ่ง ๆ แต่ควรเหมาะสมกับวุฒิภาวะทางสติปัญญาของผู้เรียน
4. ควรเป็นคำศัพท์ที่นักเรียนมีโอกาสนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน เช่น นำไปพูดสนทนา หรือพบเห็นคำศัพท์นั้นตามป้ายโฆษณา เป็นต้น

กล่าวโดยสรุป การเลือกคำศัพท์เพื่อนำมาสอนผู้เรียนนั้น ควรเป็นคำศัพท์ที่อยู่ใกล้ตัว และเป็นคำศัพท์ที่ปรากฏบ่อย เหมาะสมกับวัย และระดับความสามารถของผู้เรียน อีกทั้งยังสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

3.6 วิธีการสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

ในการสอนคำศัพท์นั้น นักการศึกษาหลายท่านได้เสนอขั้นตอนในการสอนคำศัพท์ไว้อย่างหลากหลายด้วยกัน ดังนี้

1. พิจารณาความยากง่ายของคำ ครูควรพิจารณาคำนั้น ๆ เป็นคำศัพท์ยากหรือคำศัพท์ง่ายหรือเป็นคำศัพท์ที่มีปัญหา ทั้งนี้เพื่อจะได้แบ่งแยกหาวิธีในการสอน และทำการฝึกให้เหมาะสมกับคำศัพท์นั้น
2. สอนความหมาย ให้นักเรียนตีความหมายจากภาษาอังกฤษโดยตรงควรหลีกเลี่ยงการใช้ภาษาไทย โดยอาจจะใช้อุปกรณ์ช่วย เช่น แผนภูมิรูปภาพ ของจริง หรือแสดงกริยาท่าทางประกอบ เพื่อให้นักเรียนเข้าใจความหมายอย่างเด่นชัดขึ้น
3. ฝึกการออกเสียงคำศัพท์ใหม่ครูเขียนคำศัพท์ใหม่ลงบนกระดาน อ่านให้นักเรียนฟังก่อน และให้นักเรียนออกเสียงตามพร้อมทั้งแก้ไขถ้านักเรียนออกเสียงผิด (อนุภาพ ดลโสภณ. 2542 : 18)

สำหรับกลวิธีในการสอนความหมายคำ เพื่อหลีกเลี่ยงการใช้ภาษาไทยในการสอนนั้น มีวิธีการหลายแบบที่ครูจะช่วยให้ นักเรียนเข้าใจความหมายของคำจากภาษาอังกฤษโดยตรง ดังต่อไปนี้

1. ใช้คำศัพท์ที่นักเรียนรู หรือจากสิ่งแวดล้อมของนักเรียนมาผูกประโยคเพื่อเชื่อมโยงไปสู่ความหมายของคำศัพท์ใหม่

2. ใช้ประโยคของคำศัพท์เก่าเมื่อมีความหมายเหมือนกันหรือตรงกันข้ามกับคำศัพท์ใหม่

3. สอนคำศัพท์ใหม่โดยการชี้คำจำกัดความหมายง่าย ๆ

4. ใช้ภาพหรือของจริงประกอบการอธิบายความหมาย อุปกรณ์ประเภทนี้หามาได้ง่าย ๆ เช่น ของที่อยู่รอบห้อง เครื่องแต่งกาย หรือสวนต่าง ๆ ของร่างกาย หรืออาจใช้ภาพลายเส้น การตูน เขียนภาพบนกระดานดำก็ได้ อุปกรณ์เหล่านี้จะช่วยให้การแสดงความหมายชัดเจน โดยไม่ต้องใช้คำแปลประกอบ

5. การแสดงท่าทางครูใช้การแสดงท่าทางประกอบการแสดงความหมายของคำได้

6. การใช้บริบทหรือสอนให้เดาความหมายจากประโยค

สำหรับการฝึกใช้คำศัพท์ต้องฝึกในรูปประโยคเสมอ และรูปประโยคที่นำมาฝึกก็ต้องเป็นประโยคที่ถูกต้องและใช้ได้ สถานการณ์จริง ประโยคที่นำมาใช้ต้องเป็นประโยคที่นักเรียนรู้จัก แล้วสอนคำศัพท์ใหม่ในรูปประโยคใหม่ ครูควรหาวิธีเสริมคำศัพท์โดยใช้วิธีการฝึกต่าง ๆ เช่น

1. หาคำศัพท์ที่มีความหมายเหมือนกัน

2. หาคำศัพท์ที่มีความหมายตรงกันข้าม

3. หาคำศัพท์ที่มาจากราก (Root) เดียวกัน

4. หาคำศัพท์ที่มีความหมายอยู่ในกลุ่มเดียวกัน

5. ศึกษาชนิดของคำ (Parts of Speech)

6. ฝึกการเติมวิภัติปัจจัย (Prefix and Suffix) เข้าไปในคำที่นักเรียนรู้จักแล้ว

เดล และคณะ (Dale and et al. 1999 : 46-52) ได้กล่าวถึงวิธีการสอนคำศัพท์ ดังนี้

1. นักเรียนในระยะเริ่มเรียน ควรจะได้เรียนการออกเสียงอย่างถูกต้อง และสามารถเรียงคำเป็นประโยคในการพูดได้อย่างมั่นใจและถูกต้อง คำที่ไม่มีความหมายในตนเอง (Function Word) เช่น คำบุพบท to for และอื่น ๆ ควรให้ฝึกในโครงสร้างประโยคอย่างคล่องแคล่ว

2. ทบทวนคำศัพท์เก่าเมื่อพบในโครงสร้างประโยคใหม่ แต่สิ่งที่จำเป็น คือ สอนการออกเสียงใหม่ในโครงสร้างของประโยคใหม่

3. คำศัพท์ที่นักเรียนสนใจหรืออยู่ในหัวข้อที่จะเรียนไม่จำเป็นต้องเรียนทีเดียวหมด

4. คำศัพท์ที่เรียนควรจะเป็นคำศัพท์ที่เด็กต้องการเพื่อใช้ในชีวิตประจำวันของเด็ก

5. โดยทั่วไปในระยะเริ่มแรกควรเรียนคำศัพท์ใหม่ 3 – 5 คำ และควรเพิ่มขึ้นในระดับชั้นสูงต่อไป

6. คำศัพท์ใหม่ 3 – 5 คำ หมายถึงการฝึกในแบบฝึกหัดหรือกิจกรรม และใช้ในการสร้างประโยคใหม่ในโครงสร้างเดิมที่เรียนมา เช่น คำว่า Hospital ถ้านักเรียนรู้จักประโยค I went to the store. ก็สามารสร้างประโยคใหม่ I went to the hospital. และนักเรียนควรจะได้ใช้คำใหม่ในทักษะอื่น ๆ เช่น ฟัง พูดอ่าน เขียน หรือในกิจกรรมอื่น ๆ

7. ในการเลือกคำศัพท์ที่สำคัญประการหนึ่งคือเป็นคำที่เจ้าของภาษาใช้พูดอย่างแท้จริง และควรตั้งคำถามอยู่เสมอว่านักเรียนจะใช้พูดอย่างไร

8. สิ่งจำเป็นในการเลือกคำศัพท์คือ ศัพท์ใหม่ใช้สิ่งที่อยู่ใกล้ตัว สามารถใช้ในชีวิตประจำวัน

9. ในระยะเริ่มแรก คำที่สอนควรมีภาพประกอบหรือการแสดงงาย ๆ ซึ่งนักเรียนจะใช้คำเหล่านี้ในการเรียนสิ่งที่ยากต่อไป

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่า ในการสอนคำศัพท์นั้น ครูควรสอนการออกเสียงคำศัพท์ สอนเขียนสอนให้นักเรียนทราบความหมายของคำศัพท์โดยใช้วัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ เป็นสื่อ เพื่อสนองเรื่องการสะกดคำและสอนให้นักเรียนนำคำศัพท์ไปใช้ในรูปประโยคได้

3.7 สระในภาษาอังกฤษ

การทำความเข้าใจกับสระภาษาอังกฤษ รู้ว่าออกเสียงอย่างไร จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถอ่านคำศัพท์ วลี หรือประโยคภาษาอังกฤษได้ และสามารถฟังอังกฤษรู้เรื่องเช่นกัน

สระภาษาอังกฤษมี 5 ตัว ก็คือ a, e, i, o, u แต่แต่ละตัวสามารถออกเสียงได้หลายแบบ และสามารถนำมาผสมกันเป็นสระแบบอื่นได้อีก โดยเฉพาะเมื่อต้องใช้กับภาษาไทย ด้วยแล้ว จะมีสระเพิ่มมากกว่าเดิม เพราะสระภาษาไทยมีมากกว่าภาษาอังกฤษ สระภาษาอังกฤษอาจจะแบ่งการใช้งานเป็น 2 แบบ คือใช้งานแบบสระเดี่ยว และใช้งานแบบสระผสม

1. ตัวอย่างการใช้งานแบบสระเดี่ยวเช่น car (คาร์)
2. ตัวอย่างการใช้งานแบบสระผสมเช่น hear (เฮียร์)

สระภาษาอังกฤษทั้ง 5 ตัวทำหน้าที่สระเดี่ยว

1. A a ทำหน้าที่เป็นสระ อะ, เอ, แอะ แอ

สระ อะ เช่น ahead (อะเฮด)

สระ เอ เช่น bake (แบ็ก)

สระ แอ เช่น fan (แฟน)

สระ อา เช่น far (ฟาร์), Mark (มาร์ค)

สระ อัน เช่น Albert (อัลเบิร์ต)

สระ อัม เช่น Amphur (อำเภอ)

2. E e ทำหน้าที่เป็นสระอี, เอะ, เอ

สระ อี เช่น enough (อินาฟ)

สระ เอ เช่น hell (เฮล)

สระ เอะ เช่น bet (เบ็ท)

สระ อี เช่น fever (ฟีเวอร์), event (อีเวนต์)

สระ เออ เมื่อมี r ต่อท้าย เช่น error (เออเร่อ)

3. I i ไอ ทำหน้าที่เป็นสระอิม อี, ไอ

สระ ไอ เช่น tide (ไทด์)

สระ อี เช่น bin (บิน), trip (ทริพ)

สระ อา เช่น time (ทาม), crime (ลาม)

สระ อี เช่น live (ลีฟ)

4. O o โอ ทำหน้าที่เป็นสระ เอะ, ออ, โอะ, โอ

สระ เอะ เช่น ko (เกอะ)

สระ ออ เช่น sore (ซอร์), on (ออน)

สระ โอะ เช่น row (โรว์), so (โซ), no (โน), go (โก)

สระ อุ เช่น to (ทู), do (ดู)

สระ อ- เช่น one (วัน), none (นััน)

สระ อา เช่น how (ฮาว), now (นาว), cow (คาว)

5. U u ยู ทำหน้าที่เป็นสระอุ, อุ, อิว, อั-

สระที่มีไม้หันอากาศตามด้วยตัวสะกด อัน, อัม, อัค, อัป, อัน เป็นต้น

สระ อุ เช่น put (พุท)

สระ อุ เช่น tube (ทูบ), youtube (ยูทูบ)

สระ อ- สระที่มีไม้หันอากาศตามด้วยตัวสะกด อัน, อัม, อัค, อัป, อัน เช่น trust (ทรัสต์), number (นัมเบอร์), trump (ทรัมพ์)

สระ อิว เช่น student (สตีวเดนต์)

สระ เออ เช่น nurse (เนิร์ส)

6. Y ทำหน้าที่เป็นสระ อี, อี ไอ อาย

สระ อี เช่น recently (รีเซนทล)

สระ อี เช่น lucky (ลัคกี)

สระ ไอ เช่น skype (สไกป์)

สระ อาย เช่น fly (ฟลาย), cry (คราย)

สระภาษาอังกฤษทั้ง 5 ตัวทำหน้าที่เป็นสระผสม

สระผสมจะเป็นการนำสระเดี่ยวมาผสมกัน เพื่อให้รองรับเสียงแบบอื่น หรือใช้กับภาษาอื่นได้ อย่างภาษาไทยจะมีสระจำนวนมาก เช่น สระเอื้อ ซึ่งไม่มีในภาษาอังกฤษ เช่น อำเภ เมือง การนำ สระมาผสมกันนั้นก็ใช้ตั้งแต่ 2 ตัวขึ้นไป โดยอาจจะแยกย่อยเป็น 3 ประเภทย่อยด้วยกัน คือ

- ใช้ตัวอักษรที่เป็นสระผสมกัน เช่น ao ---> Lao

- ใช้ตัวอักษรที่เป็นสระกับพยัญชนะผสมกัน เช่น ur ---> blur, er ---> number

- สระภาษาอังกฤษและพยัญชนะเป็นตัวสะกด เช่น ut ---> put, ook ---> cook

การทำความเข้าใจกับ ตัวอักษรภาษาอังกฤษ ซึ่งจะมีทั้งพยัญชนะและสระ จำเป็นต้องรู้การ ออกเสียง เพื่อให้สามารถอ่านคำ ข้อความ วลี หรือประโยคภาษาอังกฤษได้ สามารถอ่านได้ แต่ก็ต้อง จำคำแปลให้ได้เหมือนกัน

4. ลักษณะสำคัญของนวัตกรรมที่เลือกใช้

4.1 ความหมายของชุดคำศัพท์

สำหรับงานวิจัยนี้ ชุดคำศัพท์หมายถึง กลุ่มของคำศัพท์ที่ประกอบด้วยคำที่ประสมด้วยสระตัว เดียวกัน และสะกดด้วยตัวสะกดตัวเดียวกัน พร้อมกับคำอ่านและคำแปลของคำศัพท์แต่ละคำ ซึ่งมี จำนวนทั้งหมด 15 ชุด โดยมีเป้าหมายในการสร้างความเข้าใจเรื่องหลักการออกเสียงในภาษาอังกฤษ และความหมายของคำศัพท์แต่ละคำ

4.2 ลักษณะของ word family

Word family คือ คำที่มีรูปแบบของคำเหมือนกัน ในที่นี้ คือ คำที่ประสมด้วยสระเดียวกัน และมีตัวสะกดตัวเดียวกัน

ในการเริ่มสอนการสะกดคำ ผู้สอนจะเริ่มต้นด้วยชุด word family ที่ง่ายที่สุด นั่นคือ คำแบบ CVC (consonant, vowel, consonant) หรือคำที่ประกอบด้วย พยัญชนะต้น 1 ตัว สระ 1 ตัว และ ตัวสะกด 1 ตัว

ตัวอย่างคำศัพท์ CVC แบบ word family มีดังนี้

1. “a” word family หรือ คำที่มีตัว a เป็นสระ
  - “at” (แอท) เช่น bat cat fat mat pat rat sat
  - “an” (แอน) เช่น ban fan man pan ran tan
  - “ad” (แอด) เช่น bad dad had lad mad pad sad
  - “ap” (แอฟ) เช่น cap gap lap map nap rap tap
2. “e” word family หรือคำที่มีตัว e เป็นสระ
  - “et” (เอ็ท) เช่น bet get jet let met net pet set vet wet yet
  - “en” (เอ็็น) เช่น den hen Jen men pen ten
  - “ed” (เอ็็ด) เช่น bed fed led red Ted wed
3. “i” word family หรือคำที่มีตัว i เป็นสระ
  - “in” (อิน) เช่น bin din pin sin tin win
  - “id” (อิด) เช่น bid did hid kid lid rid
  - “ig” (อิก) เช่น big dig fig jig pig wig
  - “ip” (อิป) เช่น dip hip lip nip rip sip tip zip
  - “it” (อิท) เช่น bit fit hit kit lit pit sit
4. “o” word family หรือคำที่มี o เป็นสระ
  - “ot” (อ็อท) เช่น cot dot got hot jot lot not pot rot tot
  - “og” (บ็อก) เช่น bog cog dog fog hog jog log
  - “op” (อ็อพ) เช่น hop lop mop pop top

- “ob” (อ็อบ) เช่น Bob cob hob job mob sob
  - “ox” (อ็อกซ์) เช่น box fox
5. “u” word family หรือคำที่มี u เป็นสระ
- “ub” (อับ) เช่น cub hub rub tub
  - “ug” (อ๊ก) เช่น bug dug hug jug mug rug tug
  - “un” (อัน) เช่น bun fun run sun

5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการทำวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังนี้

ทัศนีย์ เทศต่อม (2552) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำ พื้นฐานกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนชุมชนบ้านหัวขัว โดยใช้แบบฝึกทักษะ ผลการวิจัยพบว่า การจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำพื้นฐานภาษาอังกฤษของนักเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีประสิทธิภาพ 88.70/86.83 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ซึ่งหมายความว่า นักเรียนได้คะแนนเฉลี่ยจากการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ คิดเป็นร้อยละ 88.70 และได้คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนคิดเป็นร้อยละ 86.83 สื่อที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้

มานิตย์ บุญมา (2557) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียง และเขียนสะกด คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 2 ห้อง EL/EP 201 วิทยาลัยเทคโนโลยีพายัพและบริหารธุรกิจ อำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่ โดยจากการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์หลังการใช้ชุดฝึกการอ่านและการเขียนสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาระดับชั้น ประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 2 ห้อง EL/EP 201 วิทยาลัยเทคโนโลยีพายัพและบริหารธุรกิจ อำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 5 คน ในภาพรวมนักศึกษากลุ่มตัวอย่างสามารถเขียนสะกดคำศัพท์ และจดจำคำศัพท์ได้ดีเมื่อเทียบจากความสามารถในการทดสอบ ก่อนใช้และหลังใช้ชุดฝึก ผลปรากฏว่านักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 2 ห้อง EL/EP 201 ทดสอบผ่านเกณฑ์การประเมิน หลังใช้ชุดฝึกร้อยละ 100 คิดเป็นค่า (X) มีค่าเท่ากับ 16.8

วิไลวรรณ รวมชาติ (2549) ได้พัฒนาทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/2 โรงเรียนบ้านปงสนุก จังหวัดลำปาง จำนวน 18 คน โดยใช้แบบฝึกการอ่านคำพ้องภาษาอังกฤษ - ไทย ผลปรากฏว่า นักเรียนมีคะแนนทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ภายหลังเรียน ด้วยแบบฝึกการอ่านคำพ้องภาษาอังกฤษ - ไทย สูงขึ้นทุกคน และนักเรียนมีความสุขในการเรียนภาษาอังกฤษ มีเจตคติที่ดีต่อวิชาภาษาอังกฤษและครูผู้สอนภาษาอังกฤษ ไม่เครียด และนักเรียนมีการรับรู้ความสามารถของตนด้านการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษสูงขึ้น โดยรู้สึกวาดตนเองสามารถที่จะท่อง หรือจดจำคำศัพท์และความหมายของคำศัพท์ได้มากขึ้น ตลอดจนมีความภาคภูมิใจในความสามารถของตนทำให้นักเรียนอยากที่จะเรียนภาษาอังกฤษ

จุฑาภรณ์ ปุณะตุง (2557) ได้ทำการวิจัยถึงทดลองเรื่องการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้เทคนิคการสะกด (orthography) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนชุมชนบ้านตุมวิทยาจารย์ จำนวน 12 คน พบว่าประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้เทคนิคการสะกดคำ เท่ากับ 77.50/78.33 โดยกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น ทำให้นักเรียนเกิดกระบวนการเรียนรู้ร้อยละ 77.50 และผลการเปรียบเทียบคะแนนแบบทดสอบทักษะการอ่านของนักเรียนหลังเรียน มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 78.33 แสดงว่าแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้เทคนิคการสะกดคำที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 จึงถือว่าประสิทธิภาพ เป็นไปตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ เหมาะสมแก่การนำไปใช้พัฒนาทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียน

สุปรีดา สิงห์เรือง (2550) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาทักษะการอ่าน การเขียนพยัญชนะ และคำศัพท์วิชาภาษาอังกฤษ ด้วยชุดฝึกการอ่าน การเขียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 /2 โรงเรียนเทศบาล 1 (บ้านโพธิ์กลาง) เทศบาลเมืองพิบูลมังสาหาร อำเภอพิบูลมังสาหาร จังหวัดอุบลราชธานี โดยใช้ให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างจำนวน 5 คน ที่มีปัญหาในการอ่าน การเขียน พยัญชนะและคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ผลปรากฏว่า หลังจากได้ดำเนินการใช้ชุดฝึกการอ่าน การเขียนทั้ง 6 ชุด พบว่านักเรียนทุกคนทำแบบฝึกหัดได้ถูกต้องมากขึ้น ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในสาระภาษาอังกฤษสูงขึ้น

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านแบบผสมคำภาษาอังกฤษ โดยใช้ชุดคำศัพท์แบบ word family ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภาคการเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 โรงเรียนบ้านควนเสม็ด อำเภอสะเดา จังหวัดสงขลา โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัย ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. ประชากร
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การสร้างเครื่องมือวิจัย
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภาคการเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 โรงเรียนบ้านควนเสม็ด อำเภอสะเดา จังหวัดสงขลา จำนวน 28 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เรื่อง การสะกดคำแบบแยกเสียง ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 5 แผน ได้แก่
  - 1.1 แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่องการสะกดคำหมวด -an และ -at
  - 1.2 แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่องการสะกดคำหมวด -en และ -et
  - 1.3 แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่องการสะกดคำหมวด -in และ -ip
  - 1.4 แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่องการสะกดคำหมวด -op และ -ot
  - 1.5 แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่องการสะกดคำหมวด -un และ -ut

2. นวัตกรรมที่เลือกใช้ จำนวน 5 ชุด ได้แก่
  - 2.1 ชุดคำศัพท์แบบ word family หมวด -an และ -at
  - 2.2 ชุดคำศัพท์แบบ word family หมวด -en และ -et
  - 2.3 ชุดคำศัพท์แบบ word family หมวด -in และ -ip
  - 2.4 ชุดคำศัพท์แบบ word family หมวด -op และ -ot
  - 2.5 ชุดคำศัพท์แบบ word family หมวด -un และ -ut

3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เรื่อง การอ่านและเขียนคำศัพท์แบบสะกดคำภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ซึ่งใช้สำหรับทดสอบนักเรียนก่อนและหลังใช้ชุดคำศัพท์แบบ word family เป็นแบบทดสอบชนิดเลือกตอบ มี 4 ตัวเลือก จำนวน 10 ข้อ จำนวน 1 ฉบับ

การสร้างเครื่องมือในการวิจัย

1. การสร้างแผนการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เรื่อง การสะกดคำแบบแยกเสียง ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้
  - 1.1 ศึกษาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เรื่อง สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ รวมทั้งตัวชี้วัด และสาระการเรียนรู้แกนกลาง ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
  - 1.2 วิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ
  - 1.3 กำหนดหัวเรื่อง หน่วยการเรียนรู้ย่อย เวลาเรียน
  - 1.4 นำแผนการเรียนรู้ที่สร้างขึ้น ให้ครูพี่เลี้ยงพิจารณาเพื่อตรวจสอบความเหมาะสมและให้ข้อเสนอแนะ
  - 1.5 ปรับปรุงแผนการเรียนรู้ตามข้อเสนอแนะของครูพี่เลี้ยง และได้แผนการจัดการเรียนรู้ที่สมบูรณ์ จำนวน 10 แผน

2. การสร้างชุดคำศัพท์แบบ word family ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้
  - 2.1 ศึกษาเอกสาร แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาสร้างเป็น ชุดคำศัพท์แบบ word family

2.2 สร้าง ชุดคำศัพท์แบบ word family จำนวน 5 ชุด ได้แก่

- (1) ชุดคำศัพท์แบบ word family หมวด -an และ -at
- (2) ชุดคำศัพท์แบบ word family หมวด -en และ -et
- (3) ชุดคำศัพท์แบบ word family หมวด -in และ -ip
- (4) ชุดคำศัพท์แบบ word family หมวด -op และ -ot
- (5) ชุดคำศัพท์แบบ word family หมวด -un และ -ut

2.3 นำชุดคำศัพท์ที่สร้างขึ้นเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน เพื่อประเมินคุณภาพของนวัตกรรม และให้คำแนะนำในการปรับปรุงแก้ไข

2.4 นำชุดคำศัพท์แบบ word family ที่แก้ไขปรับปรุงแล้ว ไปทดลองใช้กับนักเรียนต่อไป

3. การสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เรื่อง การอ่าน และเขียนคำศัพท์แบบผสมคำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

3.1 ศึกษาเนื้อหาหลักสูตรการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เรื่อง สาระการเรียนรู้และตัวชี้วัด ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จากหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551

3.2 ศึกษาวิเคราะห์จุดประสงค์ในหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

3.3 กำหนดจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมให้สอดคล้องกับจุดประสงค์ในหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

3.4 สร้างแบบทดสอบตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม ซึ่งเป็นแบบทดสอบแบบเลือกตอบ มี 4 ตัวเลือก จำนวน 1 ฉบับ จำนวน 14 ข้อ

3.5 นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา จำนวน 3 คน ตรวจสอบความถูกต้อง ความเที่ยงตรงตามเนื้อหาและจุดประสงค์ โดยการหาค่า IOC ซึ่งการให้ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ได้กำหนดเกณฑ์ดังนี้

+1 เมื่อแน่ใจว่า ข้อสอบนั้นวัดได้ตรงตามเนื้อหาและวัตถุประสงค์

0 เมื่อไม่แน่ใจว่า ข้อสอบนั้นวัดได้ตรงตามเนื้อหาและวัตถุประสงค์

-1 เมื่อแน่ใจว่า ข้อสอบนั้นไม่ได้วัดตามเนื้อหาและวัตถุประสงค์

3.6 ปรับปรุงแก้ไขแบบทดสอบตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ แล้วคัดเลือกข้อสอบที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป ได้จำนวนข้อสอบที่ผ่านเกณฑ์จำนวน 10 ข้อ แล้วนำมาพิมพ์เป็นแบบทดสอบ เพื่อนำไปใช้ทดสอบนักเรียนต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ดำเนินการทดสอบก่อนใช้ชุดคำศัพท์แบบ word family กับนักเรียนทั้งหมด 28 คน ด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระภาษาอังกฤษ เรื่องการอ่านและเขียนคำศัพท์แบบสะกดคำ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น
2. ดำเนินการทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ชุดคำศัพท์แบบ word family จำนวน 1 ชุด ชุดละ 1 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง จำนวน 1 แผน ต่อสัปดาห์
3. หลังใช้ชุดคำศัพท์แบบ word family ครบตามที่กำหนดไว้ ผู้วิจัยได้ทดสอบด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระภาษาอังกฤษ เรื่องการอ่านและเขียนคำศัพท์แบบผสมคำ กับนักเรียนอีกครั้งหนึ่ง

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

1. การวิเคราะห์ข้อมูล
  - 1.1 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เรื่องการอ่านและเขียนคำศัพท์แบบผสมคำ หลังการใช้ ชุดคำศัพท์แบบ word family กับเกณฑ์ร้อยละ 70 โดยใช้ค่าร้อยละ (Percentage)
  - 1.2 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เรื่องการอ่านและเขียนคำศัพท์แบบผสมคำ ก่อนและหลังใช้ชุดคำศัพท์แบบ word family โดยใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของประชากร (Population Standard Deviation)
2. สถิติที่ใช้ในการวิจัย
  - 2.1 หาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้ดัชนีความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญ (IOC)

$$\text{สูตร } IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับวัตถุประสงค์

$\sum R$ แทน ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

2.2 หาค่าร้อยละ (percentage) จากสูตรต่อไปนี้

$$\text{สูตร } P = \frac{X}{N} \times 100$$

เมื่อ P แทน ค่าร้อยละ

X แทน คะแนนที่ได้

N แทน คะแนนเต็ม

2.3 หาค่าเฉลี่ยของคะแนน (Mean)

$$\text{สูตร } \mu = \frac{\sum x}{N}$$

เมื่อ μ แทน คะแนนเฉลี่ย

$\sum x$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

N แทน จำนวนคนทั้งหมด

2.4 หาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

สูตร
$$\sigma = \frac{\sqrt{\sum(x - \mu)^2}}{N}$$

เมื่อ σ คือ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

x คือ คะแนน

n คือ จำนวนนักเรียน

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการอ่านและเขียนคำศัพท์แบบสะกดคำภาษาอังกฤษ หลังใช้ชุดคำศัพท์แบบ word family กับเกณฑ์ร้อยละ 70 และเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการอ่านและเขียนคำศัพท์แบบสะกดคำภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังเรียนด้วยชุดคำศัพท์แบบ word family ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภาคการเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 โรงเรียนบ้านควนเสม็ด อำเภอสะเตา จังหวัดสงขลา โดยผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อตอบวัตถุประสงค์ของการวิจัย รายละเอียดดังนี้

ตอนที่ 1 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการอ่านและเขียนคำศัพท์แบบสะกดคำภาษาอังกฤษ หลังใช้ชุดคำศัพท์แบบ word family กับเกณฑ์ร้อยละ 70

ตอนที่ 2 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการอ่านและเขียนคำศัพท์แบบสะกดคำภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังเรียนด้วยชุดคำศัพท์แบบ word family

ตอนที่ 1 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการอ่านและเขียนคำศัพท์แบบสะกดคำภาษาอังกฤษ หลังใช้ชุดคำศัพท์แบบ word family กับเกณฑ์ร้อยละ 70

การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการอ่านและเขียนคำศัพท์แบบสะกดคำภาษาอังกฤษ หลังใช้ชุดคำศัพท์แบบ word family ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภาคการเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 โรงเรียนบ้านควนเสม็ด อำเภอสะเตา จังหวัดสงขลา กับเกณฑ์ร้อยละ 70 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏดังแสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงคะแนนหลังเรียนโดยใช้ ชุดคำศัพท์แบบ word family เมื่อเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 70

นักเรียนคนที่	คะแนนหลังเรียน (คะแนนเต็ม 10 คะแนน)	เทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 70 (ผ่านเกณฑ์ 7 คะแนน)
1	8	ผ่าน
2	8	ผ่าน
3	6	ไม่ผ่าน
4	8	ผ่าน
5	7	ผ่าน
6	9	ผ่าน
7	7	ผ่าน
8	7	ผ่าน
9	7	ผ่าน
10	7	ผ่าน
11	7	ผ่าน
12	7	ผ่าน
13	7	ผ่าน
14	8	ผ่าน
15	7	ผ่าน
16	8	ผ่าน
17	7	ผ่าน
18	8	ผ่าน
19	6	ไม่ผ่าน
20	8	ผ่าน
21	8	ผ่าน
22	6	ไม่ผ่าน
23	8	ผ่าน
24	8	ผ่าน
25	8	ผ่าน
26	9	ผ่าน
27	10	ผ่าน

ตารางที่ 1 (ต่อ)

นักเรียนคนที่	คะแนนหลังเรียน (คะแนนเต็ม 10 คะแนน)	เทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 70 (ผ่านเกณฑ์ 7 คะแนน)
28	10	ผ่าน

จากตารางที่ 1 จะเห็นได้ว่า หลังเรียนโดยใช้ชุดคำศัพท์แบบ word family นักเรียนมีคะแนนผ่านเกณฑ์ 25 คน คิดเป็นร้อยละ 89.28 โดยมีคะแนนคิดเป็นร้อยละ 76.42 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 ที่กำหนดไว้ เมื่อพิจารณาคะแนนเป็นรายบุคคลพบว่า มีนักเรียนคะแนนสูงกว่าเกณฑ์ จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 53.57 และมีนักเรียนไม่ผ่านเกณฑ์จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 10.71

ตอนที่ 2 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการอ่านและเขียนคำศัพท์แบบสะกดคำภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังเรียนด้วยชุดคำศัพท์แบบ word family

การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการอ่านและเขียนคำศัพท์แบบสะกดคำภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังเรียนด้วยชุดคำศัพท์แบบ word family ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภาคการเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 โรงเรียนบ้านควนเสม็ด อำเภอสะเดา จังหวัดสงขลา ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏดังแสดงในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 แสดงคะแนน ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนก่อนและหลังเรียนด้วย ชุดคำศัพท์แบบ word family

นักเรียนคนที่	คะแนนก่อนเรียน (คะแนนเต็ม 10 คะแนน)	คะแนนหลังเรียน (คะแนนเต็ม 10 คะแนน)	คะแนนที่เพิ่มขึ้น
1	3	8	5
2	5	8	3
3	1	6	5
4	4	8	4
5	2	7	5

ตารางที่ 2 (ต่อ)

นักเรียนคนที่	คะแนนก่อนเรียน (คะแนนเต็ม 10 คะแนน)	คะแนนหลังเรียน (คะแนนเต็ม 10 คะแนน)	คะแนนที่เพิ่มขึ้น
6	5	9	4
7	2	7	5
8	3	7	4
9	2	7	5
10	3	7	4
11	2	7	5
12	5	7	2
13	2	7	5
14	5	8	3
15	4	7	3
16	5	8	3
17	3	7	4
18	4	8	4
19	1	6	5
20	4	8	4
21	1	8	7
22	1	6	5
23	5	8	3
24	4	8	4
25	5	8	3
26	7	9	2
27	8	10	2
28	7	10	3
μ	3.67	7.64	3.96
σ	3.50	1.01	1.32

จากตารางที่ 2 จะเห็นได้ว่า ก่อนเรียนด้วย ชุดคำศัพท์แบบ word family นักเรียนทำคะแนนสูงสุดได้ 8 คะแนน คะแนนต่ำสุด 1 คะแนน คะแนนเฉลี่ย (μ) 3.67 คะแนน และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) 3.50 และหลังเรียนด้วยชุดคำศัพท์แบบ word family นักเรียนทำคะแนนสูงสุดได้ 10 คะแนน คะแนนต่ำสุด 6 คะแนน คะแนนเฉลี่ย (μ) 7.64 คะแนน และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) 1.01 แสดงให้เห็นว่า หลังเรียนด้วยชุดคำศัพท์แบบ word family นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สูงกว่าก่อนเรียน

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการอ่านและเขียนแบบสะกดคำภาษาอังกฤษ หลังใช้ชุดคำศัพท์แบบ word family กับเกณฑ์ร้อยละ 70 และเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการอ่านและเขียนแบบสะกดคำภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังเรียนด้วยชุดคำศัพท์แบบ word family ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภาคการเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 โรงเรียนบ้านควนเสม็ด อำเภอสะเดา จังหวัดสงขลา

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภาคการเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 โรงเรียนบ้านควนเสม็ด อำเภอสะเดา จังหวัดสงขลา จำนวน 28 คน ซึ่งได้มาจากวิธีเลือกทั้งหมด

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย ประกอบด้วย

1. แผนการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) เรื่อง การอ่านและเขียนแบบสะกดคำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 5 แผน ได้แก่
  - 1.1 แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่องการสะกดคำหมวด -an และ -at
  - 1.2 แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่องการสะกดคำหมวด -en และ -et
  - 1.3 แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่องการสะกดคำหมวด -in และ -ip
  - 1.4 แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่องการสะกดคำหมวด -op และ -ot
  - 1.5 แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่องการสะกดคำหมวด -un และ -ut
2. นวัตกรรมที่เลือกใช้ จำนวน 5 ชุด ได้แก่
  - 2.1 ชุดคำศัพท์แบบ word family หมวด -an และ -at
  - 2.2 ชุดคำศัพท์แบบ word family หมวด -en และ -et
  - 2.3 ชุดคำศัพท์แบบ word family หมวด -in และ -ip
  - 2.4 ชุดคำศัพท์แบบ word family หมวด -op และ -ot
  - 2.5 ชุดคำศัพท์แบบ word family หมวด -un และ -ut

3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ซึ่งใช้สำหรับทดสอบนักเรียนก่อนและหลังใช้ชุดคำศัพท์แบบ word family เป็นแบบทดสอบชนิดเลือกตอบ มี 4 ตัวเลือก จำนวน 10 ข้อ จำนวน 1 ฉบับ

การวิเคราะห์ข้อมูล ทำได้โดยการวิเคราะห์หาค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ของคะแนนที่ได้จากการทดสอบ

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยสรุปและนำเสนอตามลำดับดังนี้

1. หลังเรียนโดยใช้ชุดคำศัพท์แบบ word family นักเรียนมีคะแนนผ่านเกณฑ์ 25 คน คิดเป็นร้อยละ 89.28 โดยมีคะแนนเฉลี่ยรวม 7.64 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 ที่กำหนดไว้ เมื่อพิจารณาคะแนนเป็นรายบุคคลพบว่า มีนักเรียนคะแนนสูงกว่าเกณฑ์ จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 53.57 และมีนักเรียนไม่ผ่านเกณฑ์จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 10.71

2. ก่อนเรียนด้วย ชุดคำศัพท์แบบ word family นักเรียนทำคะแนนสูงสุดได้ 8 คะแนน คะแนนต่ำสุด 1 คะแนน คะแนนเฉลี่ย (μ) 3.67 คะแนน และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) 3.50 และหลังเรียนด้วยชุดคำศัพท์แบบ word family นักเรียนทำคะแนนสูงสุดได้ 10 คะแนน คะแนนต่ำสุด 6 คะแนน คะแนนเฉลี่ย (μ) 7.64 คะแนน และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) 1.01 แสดงให้เห็นว่า หลังเรียนด้วยชุดคำศัพท์แบบ word family นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยสามารถอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้

1. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง การอ่านและเขียนแบบสะกดคำ ภาษาอังกฤษ หลังเรียนโดยใช้ชุดคำศัพท์แบบ word family ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภาค การเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 โรงเรียนบ้านควนเสม็ด อำเภอสะเดา จังหวัดสงขลา กับเกณฑ์ร้อยละ 70 พบว่า หลังเรียนโดยใช้ชุดคำศัพท์แบบ word family นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่า

เกณฑ์ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ผู้เรียนได้ฝึกฝนการอ่านฝึก สะกดคำ รูปแบบเดิมซ้ำ ๆ ทำให้ผู้เรียนจดจำ คำศัพท์ และมีความสามารถในการอ่านสะกดคำดีขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วิไลวรรณ รามชาติ (2549) ที่ได้พัฒนาทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกการอ่านคำพ้อง และพบว่านักเรียนมีผลการเรียนดีขึ้น

2. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง การอ่านและเขียนแบบสะกดคำ ภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังเรียนด้วยชุดคำศัพท์แบบ word family ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภาคการเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 โรงเรียนบ้านควนเสม็ด อำเภอสะเตกา จังหวัดสงขลา พบว่า หลังจากที่นักเรียนเรียนด้วยชุดคำศัพท์แบบ word family นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระภาษาอังกฤษ เรื่องการอ่านและเขียนแบบสะกดคำ สูงกว่าก่อนเรียน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า เมื่อ นักเรียนได้เรียนโดยใช้ชุดคำศัพท์แบบ word family แล้ว นักเรียนมีความเข้าใจหลักในการแทนเสียง และหลักการประสมคำภาษาอังกฤษมากยิ่งขึ้น รวมถึงการได้ฝึกฝนการอ่านและเขียนคำที่มีรูปแบบ การสะกดเหมือนกันซ้ำ ๆ นักเรียนจึงอ่านและเขียนได้ถูกต้องมากยิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ จุฑาภรณ์ ปุณะตุง (2557) ที่ศึกษาเรื่องการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการสะกด คำ (orthography) พบว่าผลคะแนนของนักเรียนสูงขึ้นหลังจากเรียนโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้เทคนิคการสะกดคำที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ทั้งนี้เนื่องจากการสอนให้นักเรียนมีทักษะในการสะกดคำ นักเรียนต้องรู้จักตัวพยัญชนะ สระ และเสียงเพื่อให้การอ่านสะกดคำถูกต้อง

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะจากการวิจัยในครั้งนี้

1.1 ในการพัฒนาทักษะการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษ ผู้สอนควรเข้าใจ กระบวนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ ให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนและการทำกิจกรรม และ ผู้สอนควรเอาใจใส่เรื่องหลักการแทนเสียงของตัวอักษรในภาษาอังกฤษทั้งหมด เพราะหากผู้เรียน ทราบหลักการแทนเสียงแล้ว ผู้เรียนจะพัฒนาทักษะการสะกดคำได้เร็วขึ้น

1.2 การสร้างชุดคำศัพท์ ควรมีความร่วมมือกันระหว่างผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา หลักสูตร การสอน หรือการผลิตสื่อ เพื่อสร้างชุดคำศัพท์ที่มีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ในขั้นตอนของ การสร้าง ชุดคำศัพท์ ผู้สอนจะต้องมีการศึกษาค้นคว้าทั้งในด้านความรู้ และด้านการจัดการกิจกรรมที่ หลากหลาย เพื่อให้ชุดคำศัพท์มีประสิทธิภาพสูงสุด และยังเป็นการดึงความสนใจของผู้เรียนอีกด้วย

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรนำแผนการจัดการเรียนรู้และการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้ชุดคำศัพท์แบบ word family ที่สร้างขึ้น ไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นอื่น ๆ ในโรงเรียน เพื่อให้ได้ผลสรุปที่กว้างขึ้นและครอบคลุมประชากรที่หลากหลาย

2.2 ควรเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ศึกษาความคงทนในการเรียนรู้ที่ เรียนโดยการใช้ชุดคำศัพท์แบบ word family และวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยวิธีอื่น

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551.**
 กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย
- จุฑาภรณ์ ปุณะตุง. (2557). **การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการสะกดคำ (orthography) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนชุมชนบ้านตุมวิทยาการ.**
 วิทยานิพนธ์ ค.ม. (หลักสูตรและการเรียนการสอน). มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยราชภัฏ
 มหาสารคาม
- ทัศนีย์ เทศด้อม. (2552). **การพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำพื้นฐาน**
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียน
ชุมชนบ้านหัวขัว โดยใช้แบบฝึกทักษะ. รายงานการวิจัยในชั้นเรียน. ขอนแก่น : โรงเรียน
ชุมชนบ้านหัวขัว.
- นันทพร คชศิริพงศ. (2541). **การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์และความคงทนในการเรียนรู้อำนาจศัพท์**
ภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1 จากการสอนโดยใช้แบบฝึกหัดที่มีเกมและ
ไม่มีเกมประกอบ. ปริญญาโทค.ม. (หลักสูตรและการสอน). กรุงเทพฯ :
บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- พรสวรรค์ สีป้อ. (2550). **สุดยอดวิธีสอนภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์.**
- มานิตย์ บุญมา. (2557). **การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงและเขียนสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษ**
ของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 2 ห้อง EL/EP 201 วิทยาลัยเทคโนโลยี
พายัพและบริหารธุรกิจ อำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่. รายงานการวิจัยในชั้นเรียน.
เชียงใหม่ : วิทยาลัยเทคโนโลยีพายัพและบริหารธุรกิจ.

- วรรณพร ศิลาขาว. (2539). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์และความคงทนในการเรียนรู้คำศัพท์
ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนโดยใช้แบบฝึกหัดที่มีเกม
และไม่มีเกมประกอบการสอน. ปริญญาโทศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (การประถมศึกษา). กรุงเทพฯ :
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- วิไลวรรณ รวมชาติ. (2549). การพัฒนาทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 5/2 โรงเรียนบ้านปงสนุก จังหวัดลำปาง โดยใช้แบบฝึกการอ่านคำ
พ้องภาษาอังกฤษ - ไทย. รายงานวิจัยในชั้นเรียน. ลำปาง : โรงเรียนบ้านปงสนุก.
- ศิธร แสงธนู และคิต พงศทัต. (2541). คู่มือภาษาอังกฤษภาคทฤษฎีและปฏิบัติ. กรุงเทพฯ :
ไทยวัฒนาพานิช.
- สมพร วราวิทย์ศรี. (2541). การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์และความคงทนการเรียนรู้คำศัพท์
วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีผลการเรียนต่ำจากการสอน
โดยใช้แบบฝึกหัดที่มีเกมประกอบ และไม่มีเกมประกอบ. วิทยานิพนธ์ กศ.ม.(จิตวิทยา
การศึกษา). มหาสารคาม : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สุปรีดา สิงห์เรือง. (2550). การพัฒนาทักษะการอ่าน การเขียนพยางค์ และคำศัพท์วิชา ภาษา
อังกฤษด้วยชุดฝึกการอ่าน การเขียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/2 โรงเรียนเทศบาล 1
(บ้านโพธิ์กลาง) เทศบาลเมืองพิบูลมังสาหาร อำเภอพิบูลมังสาหาร จังหวัดอุบลราชธานี.
รายงานวิจัยในชั้นเรียน. อุบลราชธานี : โรงเรียนเทศบาล 1 (บ้านโพธิ์กลาง)
- สุไร พงษ์ทองเจริญ. (2526). วิธีสอนภาษาอังกฤษสำหรับผู้เริ่มเรียน. กรุงเทพฯ :
โรงพิมพ์ประมวลศิลป์.
- อรุณี อรุณเรือง. (2551, กันยายน). แนวทางการเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศแบบใช้
คำศัพท์เป็นหลัก. วารสารวิชาการและวิจัย มทร.พระนคร. 2(2), 252-270.

- Dale, Edgar and et al. (1999). **Techniques of Teaching Vocabulary**. Rotterdam :
Field Educational Publication Incorporated.
- Ghadessy, M. (1998, January). **Word Lists and Materials Preparation : A New
Approach**, English Teachings Forum. 17(1), 24-27.
- Lewis. M. (1993). **The Lexical Approach**. Hove: Language teaching Publications.
- Mackey, W. (1997). **Language Teaching Analysis**. London : Green.
- Miller, G., & Johnson-Laird, P. (1976). **Language and Perception**. Cambridge, MA:
Harvard University Press.
- Stewick, Earl W. (1972). **Language Learning Teaching and Learning English**. London
: Longman.
- Taylor, P. V. (1993). **The texts of Paulo Freire**. Buckingham. UK: Open University
Press.
- Vygotsky, L. S. (1962). **Thought and language**. Cambridge. MA: MIT Press.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก รายนามผู้เชี่ยวชาญ

ภาคผนวก ข ผลการหาค่าดัชนีความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญ (IOC)

ภาคผนวก ค แผนการจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

ภาคผนวก ง แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการอ่านและเขียนแบบสะกดคำ
ภาษาอังกฤษ

ภาคผนวก จ ชุดคำศัพท์แบบ word family

ภาคผนวก ฉ ตัวอย่างภาพกิจกรรมการวิจัย

ภาคผนวก ก
รายนามผู้เชี่ยวชาญ

รายนามผู้เชี่ยวชาญ

1. นางพัชรี แซ่สั่น

วุฒิ

ศศ.ต. (ภาษาไทย)

มหาวิทยาลัยนเรศวร

ตำแหน่ง

หัวหน้าฝ่ายวิชาการ โรงเรียนบ้านควนเสม็ด

อำเภอสะเดา จังหวัดสงขลา

ทรงคุณวุฒิ

เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน

2. นางปริญญช พรหมร่วมแก้ว

วุฒิ

กศ.ม. (การบริหารการศึกษา)

มหาวิทยาลัยทักษิณ

ตำแหน่ง

รองผู้อำนวยการ โรงเรียนบ้านควนเสม็ด

อำเภอสะเดา จังหวัดสงขลา

ทรงคุณวุฒิ

เชี่ยวชาญด้านการทำวิจัย

3. นางสาวณัฐพัชร์ พูลเทพ

วุฒิ

ศศ.บ. (ภาษาอังกฤษ)

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

ตำแหน่ง

ครู โรงเรียนบ้านควนเสม็ด

อำเภอสะเดา จังหวัดสงขลา

ทรงคุณวุฒิ

เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ

ภาคผนวก ข

ผลการหาค่าดัชนีความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญ (IOC)

แบบประเมินคุณภาพนวัตกรรม เพื่อหาค่า IOC

แบบแสดงความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อชุดคำศัพท์แบบ word family

คำชี้แจง ขอให้ท่านผู้เชี่ยวชาญได้กรุณาแสดงความคิดเห็นของท่านที่มีต่อชุดคำศัพท์แบบ word family โดยใส่เครื่องหมาย (✓) ลงในช่องความคิดเห็นของท่านพร้อมเขียนข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ในการนำไปพิจารณาปรับปรุงต่อไป

รายการขอความคิดเห็น	ความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
	เหมาะสม +1	ไม่แน่ใจ 0	ไม่เหมาะสม -1	
1. ความสอดคล้องเหมาะสมกับหลักสูตร				
2. ความสอดคล้องเหมาะสมกับธรรมชาติวิชา				
3. ความสอดคล้องเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน				
4. ความสอดคล้องเหมาะสมกับสภาพปัจจุบันและปัญหา				
5. ความเหมาะสมต่อกระบวนการพัฒนาผู้เรียน				
6. ความเหมาะสมของเนื้อหา				
7. ความเหมาะสมของขนาดตัวอักษร				
8. ความเหมาะสมของการใช้ภาษา				
9. ความเหมาะสมกับความสนใจของนักเรียน				
10. ความเหมาะสมของรูปแบบ				

ข้อเสนอแนะอื่น ๆ .....

.....

.....

ลงชื่อ .....

(.....)

ผู้เชี่ยวชาญ

ตารางวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญก่อนนวัตกรรม

ชุดคำศัพท์แบบ Word Family

รายการขอความคิดเห็น	ประมาณค่าความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญคนที่			ค่า IOC	แปลผล
	1	2	3		
1. ความสอดคล้องเหมาะสมกับหลักสูตร	+1	0	+1	0.66	ใช้ได้
2. ความสอดคล้องเหมาะสมกับธรรมชาติวิชา	+1	0	+1	0.66	ใช้ได้
3. ความสอดคล้องเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
4. ความสอดคล้องเหมาะสมกับสภาพปัจจุบันและปัญหา	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
5. ความเหมาะสมต่อกระบวนการพัฒนาผู้เรียน	+1	+1	0	0.66	ใช้ได้
6. ความเหมาะสมของเนื้อหา	0	+1	+1	0.66	ใช้ได้
7. ความเหมาะสมของขนาดตัวอักษร	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
8. ความเหมาะสมของการใช้ภาษา	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
9. ความเหมาะสมกับความสนใจของนักเรียน	0	0	+1	0.33	ปรับปรุง
10. ความเหมาะสมของรูปแบบ	+1	+1	0	0.66	ใช้ได้

$$\text{ค่า IOC} = \frac{0.66+0.66+1.00+1.00+0.66+0.66+1.00+1.00+0.33+0.66}{10}$$

10

$$= 0.763$$

สรุปว่า สามารถนำนวัตกรรมไปใช้ได้

แบบประเมินสำหรับผู้เชี่ยวชาญ
สำหรับตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา
แบบทดสอบวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

คำชี้แจง

ให้ท่านพิจารณาข้อคำถามต่อไปนี้ว่ามีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์หรือเนื้อหาที่กำหนดให้หรือไม่ โดยพิจารณาให้คะแนนดังนี้

+1 หมายถึง เมื่อท่านแน่ใจว่าสอดคล้องกับวัตถุประสงค์

0 หมายถึง เมื่อท่านไม่แน่ใจว่าสอดคล้องกับวัตถุประสงค์หรือเนื้อหา

-1 หมายถึง เมื่อท่านแน่ใจว่าไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์หรือเนื้อหา

โดยให้ท่านทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่กำหนด

วัตถุประสงค์ : ผู้เรียนสามารถอ่านและเขียนคำศัพท์ที่มีเสียงท้ายเป็น an, at, en, et, in, ip, op, ot, un และ ut พร้อมบอกความหมายของคำศัพท์ ได้อย่างถูกต้อง

ข้อคำถาม	การพิจารณา			ข้อเสนอแนะ
	+1	0	-1	
1. ข้อใดมีเสียงสระเหมือนคำว่า pat a) pot b) day c) far d) bag				
2. ข้อใดมีเสียงสระเหมือนคำว่า bed a) get b) bad c) dog d) bee				
3. คำคู่ใดใช้สระเสียงเดียวกัน a) bat bet b) bat bad c) hot too d) car can				

ข้อคำถาม	การพิจารณา			ข้อเสนอแนะ
	+1	0	-1	
4) คำคู่ใดใช้สระเสียงเดียวกัน a) cat cot b) bit but c) bus bun d) run ran				
5) คำใดมีเสียงต้นต่างจากพวก a) can b) cut c) cat d) cell				
6) คำใดมีเสียงท้ายต่างจากพวก a) jam b) mom c) man d) room				
7) คำใดมีความหมายว่าเสื่อ a) cat b) mat c) hat d) bat				
8) คำใดมีความหมายเหมือนกับคำว่า police a) cap b) cab c) gap d) cop				

ข้อคำถาม	การพิจารณา			ข้อเสนอแนะ
	+1	0	-1	
9) คำคู่ใดมีเสียงสระเหมือนคู่ที่กำหนดให้ gun get a) sun set b) bun bat c) nun nut d) got gut				
10) คำคู่ใดมีเสียงสระต่างจากคู่ที่กำหนดให้ pin pan a) bin ban b) win van c) pit pen d) tip tap				
11. คำใดไม่เข้าพวก a) get b) got c) rat d) ten				
12. คำใดไม่เข้าพวก a) crab b) tip c) trip d) drag				
13. เสียงต้นของคำว่า city ตรงกับข้อใด a) cow b) kit c) cat d) sit				

ข้อคำถาม	การพิจารณา			ข้อเสนอแนะ
	+1	0	-1	
14. คำคู่ใดมีเสียงท้ายเหมือนกัน a) Nat tan b) bin run c) lip mob d) man mat				

สรุปค่า IOC แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับความสอดคล้องของ
แบบทดสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ เรื่อง การอ่านและเขียนแบบสะกดคำภาษาอังกฤษ
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

+1 หมายถึง เมื่อแน่ใจว่าสอดคล้องกับวัตถุประสงค์หรือเนื้อหา

0 หมายถึง เมื่อไม่แน่ใจว่าสอดคล้องกับวัตถุประสงค์หรือเนื้อหา

-1 หมายถึง เมื่อแน่ใจว่าไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์หรือเนื้อหา

คำถามข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			รวม	ค่า IOC	สรุปผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
2	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
3	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
4	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
5	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
6	+1	0	+1	2	0.66	ใช้ได้
7	0	+1	+1	2	0.66	ใช้ได้
8	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
9	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
10	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
11	0	+1	+1	2	0.66	ใช้ได้
12	0	+1	+1	2	0.66	ใช้ได้
13	+1	0	+1	2	0.66	ใช้ได้
14	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้

ภาคผนวก ค

แผนการจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

แผนการจัดการเรียนรู้	
หน่วยการเรียนรู้เรื่อง Word Family	
รหัส อ 14101 รายวิชา ภาษาอังกฤษ	กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ
ชั้น ประถมศึกษาปีที่ 4	เวลาเรียน 10 ชั่วโมง
ผู้สอน นางสาวใจ อูซุอิ	โรงเรียน บ้านควนเสม็ด

มาตรฐานการเรียนรู้/ ตัวชี้วัด

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

ตัวชี้วัด 2. ระบุตัวอักษรและเสียง อ่านออกเสียงคำ สะกดคำ และอ่านประโยคง่ายๆ
ถูกต้องตามหลักการอ่าน

สาระสำคัญ

คำศัพท์ที่ประกอบด้วยพยัญชนะต้น + an (แอน), + at (แอท), + en (เอน), + et (เอท), + in (อิน), + ip (อิพ), + op (ออพ), + ot (ออท), + un (อัน), และ คำศัพท์ที่ประกอบด้วยพยัญชนะต้น + ut (อัท)

จุดประสงค์

1. เพื่อให้ผู้เรียนทราบหลักการอ่านคำที่มีเสียงท้ายเป็น an, at, en, et, in, ip, op, ot, un และ ut
2. เพื่อให้ผู้เรียนสามารถอ่านและเขียนคำศัพท์ที่มีเสียงท้ายเป็น an, at, en, et, in, ip, op, ot, un และ ut พร้อมบอกความหมายของคำศัพท์ ได้อย่างถูกต้อง

สาระการเรียนรู้

คำที่ลงท้ายด้วย an จะออกเสียงว่า แอน เช่น

Ban --> เบอะ + แอน = แบน

หมายถึง

ห้าม

Can --> เคอะ + แอน = แคน หมายถึง กระจบอง (n), สบมารถ (v)

Fan --> ฟี่ + แอน = แฟน หมายถึง ฟัดลม

Man --> มี่ม + แอน = แมน หมายถึง ผู้ช่าย

Tan --> เทอะ + แอน = แทน หมายถึง สี่แทน

คำที่ลงท้ายด้วย at จะออกเสียงว่า แอท เช่น

Bat --> เบอะ + แอท = แบท หมายถึง ค้างคว

Cat --> เคอะ + แอท = แคท หมายถึง แมว

Fat --> ฟี่ + แอท = แฟท หมายถึง อ้วน

Hat --> ฮะ + แอท = แฮท หมายถึง หมวก

Mat --> มี่ม + แอท = แมท หมายถึง เสื่อ

คำที่ลงท้ายด้วย en จะออกเสียงว่า เอน เช่น

Hen --> ฮะ + เอน = เฮน หมายถึง แม่ไก่

Men --> มี่ม + เอน = เมน หมายถึง ผู้ช่าย (หลายคน)

Pen --> เพอะ + เอน = เพน หมายถึง ปากกา

Ten --> เทอะ + เอน = เทน หมายถึง สิบ

When --> เวอะ + เอน = เวน หมายถึง เมื่อไร

คำที่ลงท้ายด้วย et จะออกเสียงว่า เอท เช่น

Get --> เกอะ + เอท = เกท หมายถึง ใต้รับ

Jet --> เจอะ + เอท = เจท หมายถึง เครื่องบินเจ็ท

Pet --> เพอะ + เอท = เพท หมายถึง สัตว์เลี้ยง

Set --> ซีอ + เอท = เซท	หมายถึง	ชุด จำกัด กำหนด
Wet --> เวอะ + เอท = เวท	หมายถึง	เปียก
คำที่ลงท้ายด้วย in จะออกเสียงว่า อิน เช่น		
Bin --> เบอะ + อิน = บิน	หมายถึง	ถังขยะ
Pin --> เพอะ + อิน = ปิน	หมายถึง	เข็มหมุด
Sin --> ซีอ + อิน = ซิน	หมายถึง	บาป
Win --> เวอะ + อิน = วิน	หมายถึง	ชนะ
Twin --> เทอะเวอะ + อิน = ทวิน	หมายถึง	ฝาแฝด
คำที่ลงท้ายด้วย ip จะออกเสียงว่า อีพ เช่น		
Chip --> เชอะ + อีพ = ชิพ	หมายถึง	มันฝรั่งทอดแผ่นบาง
Dip --> เดอะ + อีพ = ดิพ	หมายถึง	จุ่ม
Rip --> เออร์ + อีพ = ริพ	หมายถึง	ฉีก ตัด
Sip --> ซีอ + อีพ = ชิพ	หมายถึง	จิบ
Ship --> ซีอ + อีพ = ชิพ	หมายถึง	เรือ
คำที่ลงท้ายด้วย op จะออกเสียงว่า ออพ เช่น		
Cop --> เคอะ + ออพ = คอพ	หมายถึง	ตำรวจ
Hop --> ฮะ + ออพ = ฮอพ	หมายถึง	กระโดด
Mop --> มีม + ออพ = มอพ	หมายถึง	ไม้ถูพื้น
Pop --> เพอะ + ออพ = พอพ	หมายถึง	เพลงป๊อป
Shop --> ซีอ + ออพ = ชอพ	หมายถึง	ร้านค้า

คำที่ลงท้ายด้วย ot จะออกเสียงว่า ออท เช่น

Cot --> เคอะ + ออท = คอท	หมายถึง	เตียงเด็ก
Dot --> เดอะ + ออท = ดอท	หมายถึง	จุด
Got --> เกอะ + ออท = กอท	หมายถึง	ได้รับ (past simple ของ get)
Hot --> ฮะ + ออท = ฮอท	หมายถึง	ร้อน
Not --> นีน + ออท = นอท	หมายถึง	ไม่

คำที่ลงท้ายด้วย un จะออกเสียงว่า อัน เช่น

Bun --> เบอะ + อัน = บัน	หมายถึง	ขนมปังนุ่มหวาน
Fun --> ฟุ + อัน = ฟัน	หมายถึง	สนุก
Nun --> อีน + อัน = นัน	หมายถึง	แม่ชี
Run --> เออร์ + อัน = รัน	หมายถึง	วิ่ง
Sun --> ซื่อ + อัน = ซัน	หมายถึง	ดวงอาทิตย์

คำที่ลงท้ายด้วย ut จะออกเสียงว่า อัท เช่น

But --> เบอะ + อัท = บัท	หมายถึง	แต่
Cut --> เคอะ + อัท = คัท	หมายถึง	ตัด
Hut --> ฮะ + อัท = ฮัท	หมายถึง	กระท่อม
Nut --> นีน + อัท = นัท	หมายถึง	ถั่ว
Shut --> ซื่อ + อัท = ชัท	หมายถึง	ปิด

สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

- ความสามารถในการสื่อสาร
- ความสามารถในการคิด

คุณลักษณะอันพึงประสงค์

- มีวินัย
- ใฝ่เรียนรู้
- มุ่งมั่นในการทำงาน

ชั่วโมงที่ 1

กิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง Word Family หมวด an และ at

- **ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน**
  1. ครูทักทายนักเรียน
  2. ครูให้นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน
  3. ครูให้นักเรียนดูบัตรตัวอักษรแล้วให้นักเรียนช่วยกันบอกชื่อตัวอักษรทั้งตัวพิมพ์เล็กและพิมพ์ใหญ่
  4. ครูบอกจุดประสงค์ของการเรียนครั้งนี้ให้นักเรียนทราบ
- **ขั้นสอน**
  1. ครูให้นักเรียนดูวิดีโอสอนการออกเสียงแบบโฟนิกส์ แล้วให้นักเรียนออกเสียงตามจนคล่อง
  2. ครูสอนการประสมตัวอักษร a + n (แอ + นีน = แอน) และ a + t (แอ + เทอะ = แอท) แล้วให้นักเรียนฝึกออกเสียง
  3. ครูชูบัตรคำ ที่มีเสียงลงท้าย an และ at แล้วให้นักเรียนช่วยกันออกเสียง เมื่อนักเรียนอ่านได้คล่องแล้ว ครูบอกความหมายของคำทั้งหมด และนักเรียนจดคำศัพท์ลงสมุด
- **ขั้นสรุป**
  1. นักเรียนช่วยกันสรุปบทเรียน
  2. ครูให้นักเรียนกลับไปทบทวนคำศัพท์เพื่อเขียนตามคำบอกในครั้งถัดไป

ชั่วโมงที่ 2

กิจกรรมการเรียนรู้

1. ครูและนักเรียนทบทวนบทเรียนครั้งที่แล้ว โดยครูใช้บัตรคำ ให้นักเรียนช่วยกันออกเสียง และบอกความหมายของคำ
2. ครูให้นักเรียนเขียนตามคำบอก

ชั่วโมงที่ 3

กิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง Word Family หมวด en และ et

- **ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน**
  1. ครูทักทายนักเรียน
  2. ครูให้นักเรียนช่วยกันทบทวนคำศัพท์ที่ได้สอบไปแล้ว
  3. ครูบอกจุดประสงค์ของการเรียนครั้งนี้ให้นักเรียนทราบ
- **ขั้นสอน**
  1. ครูสอนการออกเสียงแบบโฟนิกส์ของตัวอักษร e – เอะ แล้วให้นักเรียนออกเสียงตาม
  2. ครูสอนการประสมตัวอักษร e + n (เอะ + นีน = เอน) และ e + t (เอะ + เทอะ = เอท) แล้วให้นักเรียนฝึกออกเสียง
  3. ครูชูบัตรคำ ที่มีเสียงลงท้าย en และ et แล้วให้นักเรียนช่วยกันออกเสียง เมื่อนักเรียนอ่านได้คล่องแล้ว ครูบอกความหมายของคำทั้งหมด และให้นักเรียนจดลงสมุด
  4. ครูให้นักเรียนทบทวนคำศัพท์โดยการสุ่มเลือกนักเรียนออกมาเขียนคำศัพท์บนกระดาน แล้วให้เพื่อนช่วยกันตรวจสอบว่าถูกต้องหรือไม่
- **ขั้นสรุป**
  1. นักเรียนช่วยกันสรุปบทเรียน
  2. ครูให้นักเรียนกลับไปทบทวนคำศัพท์เพื่อเขียนตามคำบอกในครั้งถัดไป

ชั่วโมงที่ 4

กิจกรรมการเรียนรู้

1. ครูและนักเรียนทบทวนบทเรียนครั้งที่แล้ว โดยครูใช้บัตรคำ ให้นักเรียนช่วยกันออกเสียง และบอกความหมายของคำ
2. ครูให้นักเรียนเขียนตามคำบอก

ชั่วโมงที่ 5

กิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง Word Family หมวด in และ ip

- **ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน**
  1. ครูทักทายนักเรียน
  2. ครูให้นักเรียนช่วยกันทบทวนคำศัพท์หมวด an, at, en และ et
  3. ครูบอกจุดประสงค์ของการเรียนครั้งนี้ให้นักเรียนทราบ
- **ขั้นสอน**
  1. ครูให้นักเรียนดูบัตรตัวอักษรแล้วสอนการออกเสียงแบบโฟนิกส์ของตัวอักษร i – อี และ p – เพอะ แล้วให้นักเรียนออกเสียงตาม
  2. ครูสอนการประสมตัวอักษร i + n (อี + นีน = อิน) และ i + p (อี + เพอะ = อิพ) แล้วให้นักเรียนฝึกออกเสียง
  3. ครูชูบัตรคำ ที่มีเสียงลงท้าย in และ ip แล้วให้นักเรียนช่วยกันออกเสียง เมื่อนักเรียนอ่านได้คล่องแล้ว ครูบอกความหมายของคำทั้งหมด และให้นักเรียนจดลงสมุด
  4. ครูให้นักเรียนทบทวนการประสมคำโดยการเขียนคำที่ลงท้ายด้วย in และ ip หลาย ๆ คำ ลงบนกระดาน แล้วให้เพื่อนช่วยกันอ่าน
- **ขั้นสรุป**
  1. นักเรียนช่วยกันสรุปบทเรียน
  2. ครูให้นักเรียนกลับไปทบทวนคำศัพท์เพื่อเขียนตามคำบอกในครั้งถัดไป

ชั่วโมงที่ 6

กิจกรรมการเรียนรู้

1. ครูและนักเรียนทบทวนบทเรียนครั้งที่แล้ว โดยครูใช้บัตรคำ ให้นักเรียนช่วยกันออกเสียง และบอกความหมายของคำ
2. ครูให้นักเรียนเขียนตามคำบอก

ชั่วโมงที่ 7

กิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง Word Family หมวด op และ ot

- **ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน**

1. ครูทักทายนักเรียน
  2. ครูให้นักเรียนช่วยกันทบทวนการออกเสียงแบบโฟนิกส์ของตัวอักษรทั้ง 26 ตัว
  3. ครูบอกจุดประสงค์ของการเรียนครั้งนี้ให้นักเรียนทราบ
- **ขั้นสอน**
1. ครูให้นักเรียนดูบัตรตัวอักษรแล้วสอนการออกเสียงแบบโฟนิกส์ของตัวอักษร o – เอะ p – เพอะ และ t – เทอะ แล้วให้นักเรียนออกเสียงตาม
  2. ครูให้นักเรียนลองผสมตัวอักษร ที่ลงท้ายด้วย op และ ot โดยการเขียนคำศัพท์บนกระดาน ใครที่สามารถอ่านได้ถูกต้องมากที่สุด ครูมีรางวัลเล็กน้อยให้
  3. ครูให้นักเรียนช่วยกันบอกความหมายคำศัพท์บนกระดาน และครูบอกความหมายของคำที่นักเรียนไม่ทราบ จากนั้นนักเรียนจดคำศัพท์และความหมายลงสมุด
- **ขั้นสรุป**
1. ครูและนักเรียนร่วมกันทบทวนบทเรียนโดยครูเขียนความหมายของคำศัพท์บนกระดาน และให้นักเรียนนำบัตรคำไปติดให้ตรงกับความหมาย
  2. ครูให้นักเรียนกลับไปทบทวนคำศัพท์เพื่อเขียนตามคำบอกในครั้งถัดไป

ชั่วโมงที่ 8

กิจกรรมการเรียนรู้

1. ครูให้นักเรียนทบทวนคำศัพท์โดยการแบ่งกลุ่มและแจกกระดานไวท์บอร์ดขนาดเล็กให้แต่ละกลุ่ม เพื่อเล่นเกมเขียนคำศัพท์ โดยครูบอกคำศัพท์และให้นักเรียนเขียนคำศัพท์ที่ได้ยิน กลุ่มไหนเขียนได้ถูกต้องมากที่สุดเป็นผู้ชนะ และครูมีรางวัลให้
2. ครูให้นักเรียนเขียนตามคำบอก

ชั่วโมงที่ 9

กิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง Word Family หมวด un และ ut

- **ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน**
1. ครูทักทายนักเรียน
  2. ครูให้นักเรียนช่วยกันทบทวนการประสมคำทุกหมวดที่เคยเรียนมา
  3. ครูบอกจุดประสงค์ของการเรียนครั้งนี้ให้นักเรียนทราบ
- **ขั้นสอน**

1. ครูสอนการออกเสียงแบบโฟนิกส์ของตัวอักษร u – อะ, n – นิน และ t – เทอะ แล้วให้นักเรียนออกเสียงตาม
2. ครูให้นักเรียนลองผสมตัวอักษร ที่ลงท้ายด้วย un และ ut โดยสุ่มให้นักเรียนติดบัตรตัวอักษรบนกระดาน เป็นคำที่ครูออกเสียง
3. ครูให้นักเรียนช่วยกันบอกความหมายคำศัพท์บนกระดาน และครูบอกความหมายของคำที่นักเรียนไม่ทราบ จากนั้นนักเรียนจดคำศัพท์และความหมายลงสมุด

- ขั้นสรุป

1. ครูและนักเรียนร่วมกันทบทวนบทเรียนโดยการแบ่งกลุ่มเล่นเกม “หยิบไวได้แต่้ม” โดยครูแจกบัตรคำศัพท์ให้แต่ละกลุ่ม เมื่อครูออกเสียงคำศัพท์ กลุ่มไหนหยิบบัตรคำศัพท์ที่ถูกต้องและเร็วที่สุดจะได้คะแนน และครูมีรางวัลให้กลุ่มที่ได้คะแนนสูงที่สุด
2. ครูให้นักเรียนกลับไปทบทวนคำศัพท์เพื่อเขียนตามคำบอกและทำแบบทดสอบหลังเรียนในครั้งถัดไป

ชั่วโมงที่ 10

กิจกรรมการเรียนรู้

1. ครูให้นักเรียนทบทวนคำศัพท์ที่เรียนมาทุกหมวดโดยใช้บัตรคำศัพท์
2. ครูให้นักเรียนเขียนตามคำบอกเกี่ยวกับคำศัพท์ในหมวด un และ ut และทำแบบทดสอบหลังเรียน
3. ครูเฉลยคำตอบแบบทดสอบหลังเรียน และให้รางวัลนักเรียนที่มีค่าพัฒนาการมากที่สุด ทั้งแบบทดสอบ และการเขียนตามคำบอก

สื่อการเรียนรู้ / แหล่งเรียนรู้

- วีดีโอสอนการออกเสียงแบบโฟนิกส์
- บัตรตัวอักษร a - z
- บัตรคำศัพท์หมวด an, at, en, et, in, ip, op, ot, un และ ut
- เกม
- กระดานไวท์บอร์ดขนาดเล็ก

การวัดและประเมินผล

วิธีการวัดผล

- สังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้
- ประเมินการทำแบบทดสอบ (เขียนตามคำบอก)

เครื่องมือวัดผล

- แบบสังเกตพฤติกรรมการเรียน
- แบบประเมินการทำแบบทดสอบ

เกณฑ์การประเมิน

- การประเมินการทำแบบทดสอบ (เขียนตามคำบอก) คะแนนเต็ม 10 คะแนน
  - 8 – 10 คะแนน ระดับดีมาก
  - 5 – 7 คะแนน ระดับพอใช้
  - 0 – 4 คะแนน ระดับปรับปรุง

แบบทดสอบการอ่าน เขียน แปลคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

ชื่อ-สกุล..... ครั้งที่.....วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

หมวด.....

คำที่	คำศัพท์	คำอ่าน	คำแปล
1			
2			
3			
4			
5			
6			
7			
8			
9			
10			
รวม			

แบบบันทึกคะแนนการสอบการอ่าน เขียน แปล คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

ครั้งที่ ..... วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....หมวด.....

เลขที่	ทดสอบเขียน (10)	ทดสอบอ่าน (10)	ทดสอบแปล (10)	รวม (30)
1				
2				
3				
4				
5				
6				
7				
8				
9				
10				
11				
12				
13				
14				
15				
16				
17				
18				
19				
20				
21				
22				
23				
24				
25				
26				

เลขที่	ทดสอบเขียน (10)	ทดสอบอ่าน (10)	ทดสอบแปล (10)	รวม (30)
27				
38				

ภาคผนวก ง

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

เรื่องการอ่านและเขียนแบบสะกดคำภาษาอังกฤษ

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการอ่านและเขียนแบบสะกดคำ
 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

คำสั่ง ให้นักเรียนทำเครื่องหมายกากบาท (X) หน้าคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว

1. ข้อใดมีเสียงสระเหมือนคำว่า pat a) pot b) day c) far d) bag	2. ข้อใดมีเสียงสระเหมือนคำว่า bed a) get b) bad c) dog d) bee
3. คำคู่ใดใช้สระเสียงเดียวกัน a) bat bet b) bat bad c) hot too d) car can	4) คำคู่ใดใช้สระเสียงเดียวกัน a) cat cot b) bit but c) bus bun d) run ran
5) คำใดมีเสียงต้นต่างจากพวก a) can b) cut c) cat d) cell	6) คำใดมีเสียงท้ายต่างจากพวก a) jam b) mom c) man d) room
7) คำใดมีความหมายว่าเสื่อ a) cat b) mat c) hat d) bat	8) คำใดมีความหมายเหมือนกับคำว่า police a) cap b) cab c) gap d) cop
9) คำคู่ใดมีเสียงสระเหมือนคู่ที่กำหนดให้ gun get a) sun set b) bun bat c) nun nut d) got gut	10) คำคู่ใดมีเสียงสระต่างจากคู่ที่กำหนดให้ pin pan a) bin ban b) win van c) pit pen d) tip tap

ภาคผนวก จ

ชุดคำศัพท์แบบ word family

ชุดคำศัพท์แบบ word family ชุดที่ 1

ฝึกการอ่าน เขียน แผล คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

หมวด : -an -at

คำที่	คำศัพท์	คำอ่าน	คำแปล
1	can	แคน	สามารถ ครอบงำ
2	fan	แฟน	พัดลม
3	man	แมน	ผู้ชาย
4	pan	แพน	กระทะ
5	tan	แทน	สีแทน
6	bat	แบท	ค้างคาว
7	cat	แคท	แมว
8	fat	เฟท	อ้วน
9	hat	แฮท	หมวก
10	mat	แมท	เสื่อ

Good job!

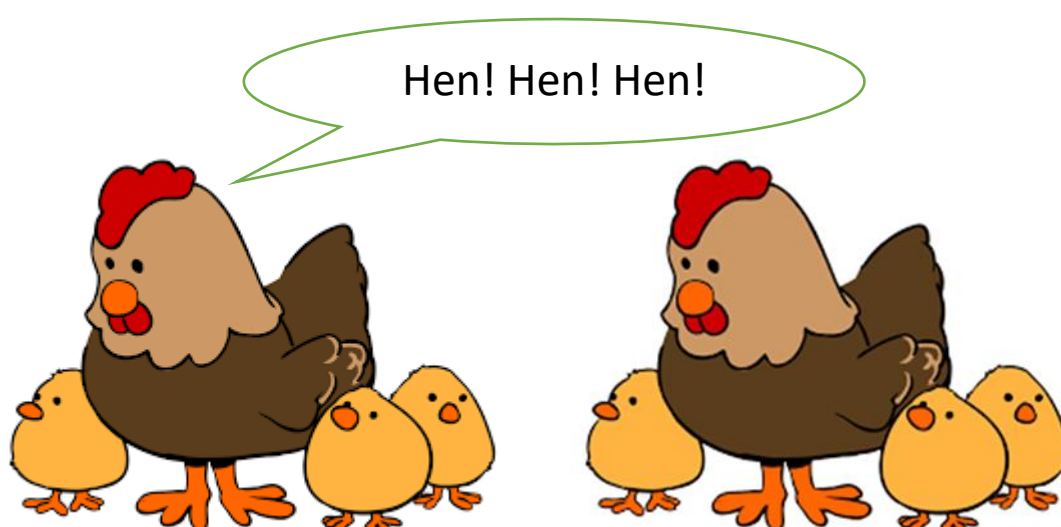

ชุดคำศัพท์แบบ word family ชุดที่ 2

ฝึกการอ่าน เขียน แผล คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

หมวด : -en, -et

คำที่	คำศัพท์	คำอ่าน	คำแปล
1	hen	เฮน	แม่ไก่
2	men	เมน	ผู้ชาย (หลายคน)
3	pen	เพน	ปากกา
4	ten	เทน	สิบ
5	when	เวน	เมื่อไร
6	get	เกท	ได้รับ
7	jet	เจท	เครื่องบินเจ็ท
8	wet	เวท	เปียก
9	pet	เพท	สัตว์เลี้ยง
10	set	เซท	ชุด จัด กำหนด

ชุดคำศัพท์แบบ word family ชุดที่ 3

ฝึกการอ่าน เขียน แผล คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

หมวด : -in, -ip

คำที่	คำศัพท์	คำอ่าน	คำแปล
1	bin	บิน	ถังขยะ
2	pin	พิน	เข็มหมุด
3	sin	ซิน	บาป
4	win	วิน	ชนะ
5	twin	ทวิน	ฝาแฝด
6	dip	ดิพ	จุ่ม
7	rip	ริพ	ฉีก ตัด
8	sip	ชิพ	จิบ
9	ship	ชิพ	เรือ
10	chip	ชิพ	มันฝรั่งทอดแผ่นบาง

Great!

ชุดคำศัพท์แบบ word family ชุดที่ 4

ฝึกการอ่าน เขียน แผล คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

หมวด : -op, -ot

คำที่	คำศัพท์	คำอ่าน	คำแปล
1	cop	คอป	ตำรวจ
2	hop	ฮอป	กระโดด
3	mop	มอป	ไม้ถูพื้น
4	pop	พอป	เพลงป๊อป
5	shop	ชอป	ร้านค้า
6	cot	คอต	เตียงเด็ก เตียงพับได้
7	dot	ดอต	จุด
8	got	กอต	ได้รับ (past simple ของ get)
9	hot	ฮอต	ร้อน
10	not	นอต	ไม่

Cop = police

ชุดคำศัพท์แบบ word family ชุดที่ 5

ฝึกการอ่าน เขียน แผล คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

หมวด : -un -ut

คำที่	คำศัพท์	คำอ่าน	คำแปล
1	bun	บัน	ขนมปังนุ่ม
2	fun	ฟัน	สนุก
3	nun	นััน	แม่ชี
4	run	รัน	วิ่ง
5	sun	ซัน	ดวงอาทิตย์
6	but	บัท	แต่
7	cut	คัท	ตัด
8	hut	ฮัท	กระท่อม
9	nut	นัท	ถั่ว
10	shut	ชัท	ปิด

Sun.....Sunny.....Sunday

ภาคผนวก ฉ

ตัวอย่างภาพกิจกรรมการวิจัย

ภาพขณะใช้นวัตกรรม

ตัวอย่างผลการทำแบบทดสอบก่อนและหลังเรียน

ชื่อ น.นพ. น.นช. น.นสจ. น.นศ. น.นท. น.นพ. น.นช. น.นสจ. น.นศ. น.นท.		ชื่อ น.นพ. น.นช. น.นสจ. น.นศ. น.นท. น.นพ. น.นช. น.นสจ. น.นศ. น.นท.	
แบบทดสอบวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 คำสั่ง ให้นักเรียนทำเครื่องหมายกากบาท (X) หน้าคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว		แบบทดสอบวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 คำสั่ง ให้นักเรียนทำเครื่องหมายกากบาท (X) หน้าคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว	
1. ข้อใดมีเสียงสระเหมือนคำว่า pat a) pot b) day c) far d) bag	2. ข้อใดมีเสียงสระเหมือนคำว่า bed ☒ a) get b) bad c) dog d) bee	1. ข้อใดมีเสียงสระเหมือนคำว่า pat a) pot b) day c) far ☒ d) bag	2. ข้อใดมีเสียงสระเหมือนคำว่า bed ☒ a) get b) bad c) dog d) bee
3. คำคู่ใดใช้สระเสียงเดียวกัน a) bat bet b) bat bad c) hot too d) car can	4. คำคู่ใดใช้สระเสียงเดียวกัน a) cat cot b) bit but ☒ c) bus bun d) run ran	3. คำคู่ใดใช้สระเสียงเดียวกัน a) bat bet ☒ b) bat bad c) hot too d) car can	4. คำคู่ใดใช้สระเสียงเดียวกัน a) cat cot b) bit but ☒ c) bus bun d) run ran
5. ข้อใดมีเสียงสั้นต่างจากพวก a) can b) cut c) cat d) cell	6. ข้อใดมีเสียงยาวต่างจากพวก a) jam ☒ b) mom c) man d) room	5. ข้อใดมีเสียงสั้นต่างจากพวก a) can b) cut c) cat ☒ d) cell	6. ข้อใดมีเสียงยาวต่างจากพวก a) jam b) mom ☒ c) man d) room
7. ข้อใดมีความหมายว่าหมวก a) cap b) cab c) gap d) cop	8. ข้อใดมีความหมายเหมือนกับคำว่า police a) cap b) cab c) gap ☒ d) cop	7. ข้อใดมีความหมายว่าหมวก ☒ a) cap b) cab c) gap d) cop	8. ข้อใดมีความหมายเหมือนกับคำว่า police a) cap b) cab c) gap ☒ d) cop
9. ข้อใดมีเสียงสระเหมือนคู่ที่กำหนดให้ gun get a) sun set b) bun bat c) nun nut d) got gut	10. ข้อใดมีเสียงสระต่างจากคู่ที่กำหนดให้ pin pan ☒ a) bin ban b) win van c) pit pen d) tip tap	9. ข้อใดมีเสียงสระเหมือนคู่ที่กำหนดให้ ☒ a) sun set b) bun bat c) nun nut d) got gut	10. ข้อใดมีเสียงสระต่างจากคู่ที่กำหนดให้ pin pan a) bin ban b) win van ☒ c) pit pen d) tip tap

ทดสอบก่อนเรียน

ทดสอบหลังเรียน

ประวัติผู้วิจัย

- ชื่อ – สกุล : นางสาวใจ อูซุอิ
- วัน เดือน ปีเกิด : 1 มกราคม 2521
- ที่อยู่ปัจจุบัน : 147/2 หมู่ 2 ต.ทุ่งตำเสา อ.หาดใหญ่ จ.สงขลา 90110
- ประวัติการศึกษา : พ.ศ. 2539 มัธยมศึกษาตอนปลาย แผนการเรียนศิลป์ – ฝรั่งเศส
โรงเรียนหาดใหญ่วิทยาลัย
- : พ.ศ. 2543 ศิลปศาสตรบัณฑิต (เอกภาษาอังกฤษ) เกียรตินิยม
อันดับ 2 มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี
- : พ.ศ. 2561 ประกาศนียบัตรบัณฑิตสาขาวิชาชีพครู
คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา